ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

ΑΝΑΔΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΓΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ

31 'Ιανουαρίου 1962

Έτος 8ον-'Αριθ. φύλλου 58

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΥΘΗΡΙΩΝ — ΕΔΡΑ: ΠΟΤΑΜΟΣ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ—ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ Ι. Α. ΤΡΙΦΥΛΛΗΣ (Φ. ΚΑΒΟΣ) ΠΟΤΑΜΟΣ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΛΗΣ ΣΠ. Γ. ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΑΓ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ 5—ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ—ΤΗΛ. 471 143

ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΟΥ 1962

Τοῦ κ. ΓΕΩΡΓ. ΚΟΚΣΜΑ

Ἕνας καινούργιος χρόνος ἄρχισε πάλι. Πόσο γρήγορα περνᾶ ὁ καιρός, ὅπως λένε σ' ὅλες τὶς γλῶσσες τοῦ κόσμου.

Πρὶν ἀπὸ ἕνα χρόνο ἔγραψα γιὰ τὴν Ἑλλάδα, τὰ Κύθηρα καὶ τὸν ἑλληνικὸ λαὸ ποὺ μᾶς ὑπεδέχθη σὰν δικούς του ἐμᾶς τοῦς ξένους ἀνάμεσά του, μ' ἀσύγκριτα φιλόξενο πνεῦμα. Καὶ τώρα μέ μεγάλη χαρὰ σημειώνομε ὅτι ὁ Κόκσμα καὶ ἡ σύζυγός του μεγάλωσαν στὸ σῶμα τοῦ λαοῦ τῶν Κυθήρων κι' ἀφομοιώθηκαν μαζί του ὁλότελα. Αὐτὸ ὑπῆρξε πολλαπλᾶ ὠφέλιμο.

Κατὰ τὸ 1961 ὑπήρξαμε οἱ πρῶτοι τὸ πλεῖστο τιμώμενοι προσκεκλημένοι σέ μερικὲς ἑορτές. Αὐτὸ μᾶς στενοχωροῦσε πολὺ γιατὶ δὲν ἀξίζαμε τὶς περιποιήσεις καὶ δὲν πουλῶ μετριοφροσύνη. Τὰ ἐδεχόμαστε ὅλα κι' ἀνταποδίναμε τὶς φιλοφρονήσεις, ἀλλὰ δὲν μᾶς εὐχαριστοῦσαν. Εὐτυχῶς ὅμως τώρα συμμετέχομε σὲ συγκεντρώσεις, ἀκριβῶς σὰν ὅλους τοὺς ἄλλους. γιατὶ ἀφομοιωθήκαμε πιὰ μαζί τους, πρᾶγμα ποὺ ἐπιθυμούσαμε πάρα πολύ. Νὰ γίνομε σιγὰ-σιγά, πραγματικοὶ Ἕλληνες καὶ Τσιριγῶτες, χωρὶς καμμίαν ἄλλη διάκρισι. Τώρα ξέρομε καλὰ ποῖοι θέλουν νὰ συνεργάζονται μαζί μας καὶ ποῖοι δὲν θέλουν.

Ξέρομε δηλ. ὄχι μονάχα τοὺς φίλους μας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐχθρούς μας γιατὶ δυστυχῶς ὑπάρχουν καὶ τέτοιοι.

Δὲν πειράζει ὅμως, γιατὶ ὁ ἀγῶνας εἶναι ἀπαραίτητος στὴ ζωή· εὐχαριστοῦμε πάλι τὸ Θεό, γιατὶ οἱ ἐχθροί μας δὲν εἶνοι πολλοί.

Ἂς ξεκαθαρίσωμε ὅμως τὸ ζήτημα.

Κατὰ πρῶτο λόγο ἐχθροί μας εἶναι οἱ ἄντρες, γυναῖκες καὶ παιδιὰ ποὺ βάζουν φωτιὰ στὴ θαμνώδη βλάστησι τῶν βραχωδῶν ἐκτάσεων τοῦ νησιοῦ. Σ' αὐτὴ τὴν περίπτωσι, ἡ ἔχθρα προέρχεται ἀπ' τὴ δική μας πλευρά.

Καταπολεμοῦμε ἀμείλικτα τοὺς καταστροφεῖς τῶν Κυθήρων. Αὐτοὶ οἱ ἐμπρηστὲς καὶ τῶν ἀγκαθιῶν ἀκόμη, μεταχειρίζονται πάντα τὸ ἴδιο ψεῦδος γιὰ τὴ βρώμικη δουλιά τους προφασιζόμενοι πὼς θέλουν νὰ καθαρίσουν μίαν ἐδαφικὴ ἔκτασι, γιὰ νὰ φυτρώσουν χόρτα καὶ πρασινάδα στοὺς καψαλισμένους βράχους ἀναγκαῖα στὰ ζῶα τους. Ξέρουν ὅμως ὅτι τὸ κέρδος τους εἶναι προσωρινὸ ἐνῶ ζημιώνουν ὅλο τὸν τόπο μὲ τὴν καταστροφὴ τῆς ἀνθεκτικῆς ἄγριας χλωρίδας καὶ τὴν διοχέτευσι ὅλου τοῦ πολύτιμου παραγωγικοῦ χώματος πρὸς τὰ λαγκάδια καὶ τὸν πάτο τῆς θάλασσας.

Σὲ τελευταῖα ἀνάλυσι κύριο ἔργο τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν εἶναι ἡ ἐρήμωσι τοῦ τόπου μὲ τὴν παραγωγὴ ὁλοένα καὶ μεγαλύτερων βράχων.

Σ' αὐτοὺς δὲν ἔχω τίποτα νὰ εὐχηθῶ μὲ τὸν καινούργιο χρόνο.

Κατὰ δεύτερο λόγο ὑπάρχουν μερικοὶ ποὺ μᾶς καταπολεμοῦν ἴσως γιατὶ ἀρέσωμε κάπως στὸν πληθυσμὸ καὶ δὲν ἀρέσουν αὐτοί, ἢ δὲν ξέρω γιὰ ποιοὺς ἄλλους λόγους κι' ἔτσι δὲν συνεργάζονται μαζί μας οὔτε μᾶς βοηθοῦν κι' ἀντίθετα ὅπου μποροῦν, καταστρέφουν τὸ δύσκολο ἔργο μας.

Στὴ δεύτερη τούτη κατηγορία ἀνθρώπων, ἡ ἔχθρα προέρχεται ἀπ' τὴ δική μας πλευρά.

Ἐμεῖς διαρκῶς παρακαλοῦμε τὸ Θεὸ νὰ τοὺς συνετίση καὶ νὰ τοὺς βοηθεῖ καὶ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἡ δοξασμένη Μυρτιδιώτισσα θὰ προστατεύη τὴν ἐργασία μας.

Πολλὲς φορὲς ἤδη μᾶς τὸ ἀπόδειξε· εἴθε αὐτὸ νὰ συνεχισθῆ.

Ἀγαπητοὶ συμπατριῶτες Κυθήριοι.

Τὸ ποιὸ δύσκολο μέρος τοῦ ἔργου μας τώρα μόλις ἀρχίζει.

Πρὶν μερικὲς ἑβδομάδες ξεκαθαρίσαμε στὴν Ἐπιτροπὴ τῆς Γενεύης, ὅτι οἱ ἐργασίες μας καλύπτουν ἕνα ἀναγκαστικὸ μακροχρόνιο προγραμματισμὸ καὶ θὰ χρειασθοῦν ἄλλα δέκα χρόνια τουλάχιστο γιὰ νὰ δρέψωμε τοὺς καρπούς των.

Ἔτσι, ἂν τὰ Κύθηρα δὲν μᾶς ἀποδοκιμάσουν καὶ δὲν ἀποκλείσουν τὸ ἔργο μας, θὰ ὑπάρχει ὁ Κόκσμα σας καὶ ἡ τύζυγός του νὰ σᾶς ἐξυπηρετοῦν ὅσο μποροῦν καὶ γιὰ πολλὰ χρόνια στὸ μέλλον.

Δὲν ζητᾶμε νὰ μᾶς δώσετε, ὅπως ἄρχισαν νὰ διαδίδουν οἱ κακὲς γλῶσσες, ἀλλὰ νὰ σᾶς δώσωμε.

Ἡ Παγκόσμια Ἐπιτροπή μας, παρέσχε ἤδη σὲ ΜΑΣ, αὐτὴ τὴν ἐξουσιοδότησι.

Αὐτὸ δὲν συνταυτίζεται μὲ τὴν τυχὸν ἀξίωσι:

«Θέλωμε ἄλλη ὁμάδα» ὥστε ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Γενεύης νὰ διαθέση ἄλλο κλιμάκιο.

Ὄχι ἀγαπητοί· μὲ ΜΑΣ τὰ Κύθηρα ἔχουν ΜΙΑΝ εὐκαιρία. Καμμίαν ἄλλη.

Αὐτὸ εἶναι ἕνα πολὺ σοβαρὸ πρᾶγμα, νὰ τὰ λέη κανεὶς στὴν ἀρχὴ τοῦ χρόνου.

Αὐτὸ τὸ ξέρω καλά.

Κατὰ βάθος ὅμως, εἶναι καὶ τοῦτο μιὰ ἐνίσχυσι στὴν προσπάθειά μας νὰ προχωρήσωμε ὅλοι μαζὶ χέρι-χέρι μὲ τὸ Οἰκουμενικό μας κλιμάκιο καὶ μὲ περισσότερη ἐμπιστοσύνη στὸ μέλλον.

Τὸ κλιμάκιο τῆς Ἐκκλησίας ΣΑΣ, σὲ συνεργασία μὲ τὶς ἄλλες Χριστιανὲς Ἐκκλησίες ὅλου τοῦ κόσμου (ἐκτὸς ἀκόμη τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς).

Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ λόγο, στὴν πραγματικότητα ἀνήκομε σὲ ΣΑΣ. Τὸ βλέπετε τώρα; Ἐὰν ναί, συνεργασθῆτε μαζί μας καὶ ἡ Χάρι τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ προστασία τῶν Ἁγίων Πάντων νὰ σᾶς σκεπάζη, ποὺ τόσο τοὺς λατρεύετε σ' ὅλο τὸ νησί, ποὺ εἶναι ταυτόχρονα καὶ δικό μας νησί.

Πῶς πάει ὅμως ἡ συνεργασία μας μέχρι τώρα;

Θὰ σᾶς ἐξηγήσω ἀμέσως.

Ὅταν ἕνα μωρὸ παιδὶ πρέπει νὰ μάθη νὰ βαδίζη, ἀρχίζει πρῶτα-πρῶτα μὲ ἀβέβαια καὶ ἀσταθῆ πόδια ἀνόητα καὶ ταλαντευόμενα βήματα. Φαίνεται σὰν ἕνα πολὺ φτωχὸ ξεκίνημα. Ἴσως ὅμως τὸ ἴδιο αὐτὸ παιδὶ νὰ κερδίση ἀργότερα στὸ δρόμο τῆς ζωῆς του πρῶτα βραβεῖα σ' ἀθλητικὰ ἀγωνίσμα μὲ τὰ ἴδια τὰ πόδια του.

Καὶ πῶς ἦταν ἐδῶ ἡ ἀρχή;

Λοιπὸν ναοὶ ἐξωραΐζονται, σχολειά, σπίτια, ὑπόστεγα, γυμναστήρια κατασκευάζονται, δρόμοι ἀνοίγονται, ἀναδασώσεις καὶ δενδροκαλλιέργειες πραγματοποιοῦνται. γένη κατοικιδίων βελτιοῦνται καὶ ἄλλα διάφορα ἔργα ἐκτελοῦνται.

Αὐτὰ θὰ πῆτε εἶναι ἔργα τῆς Κυβερνήσεως.

Μάλιστα, εἶναι ἔργα τῆς Κυβερνήσεως, τοῦ Σεβασμιωτάτου μητροπολίτου μας, τῶν εὐεργετῶν, τοῦ πληθυσμοῦ καὶ ἡμῶν, ὅλων μαζί.

Οἱ γεωπόνοι ἀλλάζουν παλιὲς μεθόδους, νέοι τύποι βιομηχανιῶν ἑτοιμάζονται καὶ ὅμως οἱ μεμψιμοιρίες ἐναντίον ὅλων τῶν δημιουργικῶν παραγόντων δὲν λείπουν. Εἶναι ἡ νηπιακὴ ἡλικία μας, στὴν ὁποία τὸ μικρότερο λάθος ἀμαυρώνει τὸ μεγαλύτερο ἔργο. Εἶναι ὅμως τόσο δυνατὸς ὁ νέος ἄνεμος ποὺ ἀρχίζει νὰ φυσᾶ στὰ παλιὰ Κύθηρά μας, ποὺ ὁπωσδήποτε θὰ μᾶς παρασύρη στὸ ρυθμό του μιὰ μέρα.

Ἀρκεῖ τὸ φύσημά του νὰ μείνη σταθερό.

Βρισκόμαστε σὲ μεγάλη πορεία.

Τὴν εἰρηνικὴ πορεία πρὸς τὸ καλύτερο μέλλον.

Ἴσως ὄχι τόσο κοντινό, ποὺ νὰ σταματήση ἀπότομα τὴν ξέφρενη φυγὴ πρὸς τὴν Αὐστραλία.

Ἴσως ἀκόμη τὸ μέλλον αὐτό, νὰ μὴν τὸ ζήσωμε κὰν ἐμεῖς ὅπως τὸ ἔχω ξαναπῆ, ἀλλὰ μονάχα τὰ παιδιά μας. Μήπως ὅμως δὲν ζοῦμε καὶ δὲν μοχθοῦμε γιὰ τὰ παιδιά μας; δὲν ἔχουν τὰ ὀνόματά μας; δὲν συνεχίζουν τὰ ἔργα μας; αὐτὰ δὲν εἶναι τὸ ἀληθινό, τὸ γνήσιο μέλλον μας; ἂν ναί, ἂς προχωρήσωμε στ' ὁρόσημο τοῦτο καὶ ἂς δυναμώσωμε καὶ ἂς ἑνώσωμε τὶς προσπάθειές μας, Ἂς δώσωμε τὰ χέρια ἂς παραμερίσωμε τὶς ἄλογες ἀντιθέσεις ἀνάμεσά μας καὶ ἂς βαδίσωμε σὰν ἕνας ἄνθρωπος ὅλοι γιὰ τὸ καλό μας. γιὰ τὸ καλὸ τῶν παιδιῶν μας, τοῦ ἀγαπημένου νησιοῦ μας, τῆς ἀγαπητῆς μας Ἑλλάδας.

Ἡ ἀποστολή μας εἶναι Χριστιανικὴ καὶ Πανεθνική.

Ὁλόψυχα εὐχόμαστε, οἱ εὐλογίες τοῦ Πανάγαθου Θεοῦ μας νὰ σᾶς παρακολουθοῦν αὐτὴ τὴ χρονιὰ καὶ εἴθε τὸ 1962 νὰ εἶναι πηγὴ εὐδαιμονίας, ὑγείας, εἰρήνης καὶ ἀναδημιουργίας γιὰ ὅλους σας, καθὼς καὶ γιὰ τὸ δικό σας κλιμάκιο τοὺς ἀφοσιωμένους σὲ σᾶς, Ἄννα καὶ Γιῶργο Κόκσμα.

Γ. ΚΟΚΣΜΑ

ΚΕΝΤΡΑ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ

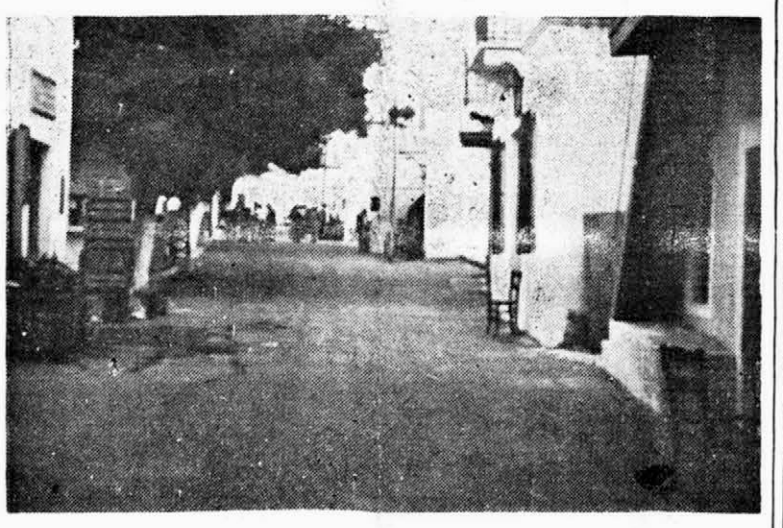

Τμῆμα τῆς κεντρικῆς ὁδοῦ Ποταμοῦ.

ΑΝΑΔΑΣΜΟΣ

Κυθήριοι,

Ἡ τεχνικὴ ἀνάπτυξις τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς πού μᾶς ἀπήλλαξεν ἀπὸ τόσους μόχθους, προσκρούει ἀποκαρδιωτικῶς εἰς τὸν ἀπολύτως ἀσύμφορον πλέον, κατατεμαχισμὸν τῆς ἀγροτικῆς ἰδιοκτησίας.

Ἐὰν δὲν ἐπιθυμεῖτε νὰ ἐπανέλθετε εἰς τὸ πρωτόγονον ἄροτον, ἐὰν κατεπονήθητε ἀρκετὰ μὲ καταθλιπτικὰς μετακινήσεις εἰς τοὺς μεμακρυσμένους ἀπ' ἀλλήλων μικροαγρούς σας, ἐὰν δὲν ἐπιθυμεῖτε νὰ ὑποβληθῆτε εἰς στροφὴν 180 μοιρῶν πρὸς ὀπισθοδρόμησιν, ἐνδιαφερθεῖτε μὲ θάρρος καὶ ἀπόφασιν, διὰ τὸν ἀναδασμὸν τῆς γῆς σας.

Οὐδεμίαν ζημίαν θὰ ἔχετε, ἀντιθέτως δέ, μέγα θὰ εἶναι τὸ κέρδος σας.

Ὅσον δύσκολον καὶ ἂν σᾶς φαίνεται, τυγχάνει εὐχερὲς κατὰ τὴν γνώμην τῶν εἰδικῶν.

Ο ΑΝΑΔΑΣΜΟΣ εἶναι ἡ μεγίστη τῶν ἀναγκῶν σας.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ ΔΙΑ ΤΑ ΜΑΚΡΥΚΥΘΗΡΑ

Ἐκπρόσωπος τοῦ Συνδέσμου Φίλων τῶν Μακροκυθήρων παρουσιασθὴς εἰς τὸν Ὑπουργὸν Παιδείας κ. Γρηγόριον Κασιμάτης παρεκάλεσε τοῦτον ὅπως ἐνδιαφερθῆ διὰ τὸ ἐκ 18.000 δραχμῶν ὑπόλοιπον χρέους τῶν Λογοτεχνῶν διὰ τὴν ἐξόφλησιν τῆς νησίδος των, πρὸς ὁριστικὴν κατακύρωσιν τοῦ χώρου ἐπ' ὀνόματί των ἀπαραιτήτου οὔσης διὰ τὴν περαιτέρω ἀξιοποίησίν της.

Ὁ κ. Ὑπουργὸς παρέπεμψε πάραυτα τὸν ὡς ἄνω ἐκπρόσωπον εἰς τὸν ἁρμόδιον Διευθυντὴν κύριον Γ. Κουρνοῦτον ὅστις, γνώστης πλήρως τοῦ θέματος ὑπεσχέθη, ὅπως εὐθὺς ὡς ἐγκριθῆ ὁ ὑποβληθεὶς προϋπολογισμὸς τοῦ Ὑπ. Παιδείας διαθέσει τὸ ὡς ἄνω ποσὸν διὰ τὴν ἐξόφλησιν. Ὡσαύτως ὁκ. Κουρνοῦτος ἐξεδήλωσε διακαῆ ἐπιθυμίαν του νὰ ἐπισκευθῆ τὰ Κύθηρα. Ἂς εἶναι βέβαιος ὁ κ. Κορνοῦτος ὅτι τόσον οἱ Κυθήριοι, ὧν ἡ φιλοξενία εἶναι παροιμιώδης, ὅσον καὶ ὁ Σ. Φ. Μ. θὰ εἶναι εὐτυχεῖς νὰ τὸν πλαισιώσωσι κατὰ τὸ ταξίδι του καὶ νὰ τὸν φιλοξενήσωσι ὅποτε ἤθελεν οὗτος ὁρίσει.

ΠΡΟΣ ΤΑ ΚΥΘΗΡΑΪΚΑ ΣΩΜΑΤΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ-ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΣΙ

Πρὶν ἀπὸ μερικὲς ἡμέρες ὁ Κυθηραϊκὸς Σύνδεσμος Ἀθηνῶν—Πειραιῶς, ἐξέλεξε τὸ νέο του Δ.Σ. Μὲ τὴν εὐκαιρία κι' ἀφοῦ συγχαροῦμε τοὺς ὑπὸ τὸν κ. Ι. Στάη νεοεκλεγέντας, θέτομεν ὑπ' ὄψιν, τόσον τοῦ Συνδέσμου ὅσο καὶ τῆς Κυθ. Ἀδελφότητος **τὸ στοιχεῖο ἐκεῖνο** πάνω στὸ ὁποῖο στηρίχτηκαν ἄλλα τέτοια Ἑλληνικὰ Σωματεῖα—συγκεκριμένα δὲ ὁ Σύλλογος Λευκαδίων—καὶ κατάφεραν θαύματα σὲ οἰκονομικὸ ὄφελος καὶ σὲ φήμη τῆς ἰδιαίτερης πατρίδας τους.

Μά, ἂς ἀφίσωμε τοὺς ἴδιους τοὺς Λευκάδιους νὰ μᾶς ποῦν μόνοι τους τὸ πῶς ἔγιναν τὰ πράματα.

Διαβάζαμε στὸ ὑπ' ἀριθ. 27] 1-8 57 «Δελτίον Συλλόγου Λευκαδίων» μηνιαῖον ὄργανον τῶν ἐν Ἀθήοαις καὶ Πειραιεῖ Λευκαδίων! τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον «Σκέψεις — Σχόλια—Ζητήματα —Γεγογονότα», ἄρθρον. Νὰ τὶ λέει:

«Δὲν τρέφομεν αὐταπάτες. Οὔτε ζοῦμε ἔξω ἀπὸ τόπο καὶ χρόνο. Ἴσα-ἴσα, βρισκόμαστε μέσα στὴν πραγματικότητα, τὴν ἀντικρίζομε μὲ καθαρὴ ματιὰ καὶ γιαὐτὸ ζυγώνομε ὅλο καὶ πιὸ πολὺ σ' αὐτὸ ποὺ πρέπει, καὶ **δίνουμε τὰ πρωτεῖα στὸ Πνεῦμα.**

Ἔχουμε ξεπεράσει τὴν τρέχουσα φιλοσοφία τοῦ «πρίμουμ βίβερε» γιὰ νὰ φτάσουμε στὴν πραγματικὴ οὐσιαστικὴ περιοχὴ τοῦ **καθήκοντός μας,** μιὰ ποὺ πιστέψαμε πὼς ἀκριβῶς ἐπειδὴ ἡ ἐποχή μας εἶναι σκληρὴ καὶ οἱ μέρες δύσκολες κι' **ἀντιπνευματικές,** ἀκριβῶς γι' αὐτὸ χρειάζεται ἡ **προσφυγὴ** στὸ Πνεῦμα καὶ στὴ **ζωογόνο του ἀποκαλυπτικότητα.** Μήπως ἄλλως τε ὁ τόπος μας, ὄχι μόνον ὁ εὐρύτερος ἀλλὰ καὶ ὁ στενότερος, αὐτὸς ὁ ἰδιαίτερος, ὁ στενός μας τόπος, γνώρισε ποτὲ ἐποχὴ ἀπαλλαγμένη ἀπὸ τὴν ἀνάγκη; Μήπως θἄπρεπε γι' αὐτὸ νἄχη νεκρωθῆ καὶ νὰ σβύση;

Ἀλλά, ἔχει ἡ Ζωὴ τὸ δικό της ἀνοδικὸ ρυθμὸ καὶ οἱ Λαοὶ **δὲν** περιμένουν «εὐθετότερον χρόνον» γιὰ νὰ δημιουργήσουν.. Δὲν ὑπάρχει ἄλλως τε «εὐθετότερος χρόνος»...

Ἡ **κάθε στιγμὴ** εἶναι εὔθετη γιὰ κάθε τί, ὕταν τὸ θελήσουμε καὶ τὸ πιστέψουμε...».

Αὐτὰ γράφονταν οτὸ δημοσιογραφικὸ ὄργανο τοῦ Συλλόγου τῶν Λευκαδίων τὸ 1957 τὸν καιρὸ ποὺ οἱ Λευκάδιοι δώσανε τὰ **πρωτεῖα στὸ Πνεῦμα.**

Καὶ τὸ **Στοιχεῖο** αὐτὸ ξέρομε πὼς ἀπὸ τότες μεταξὺ τῶν ἄλλων πολύμορφων ἐκδηλώσεών του, καθιέρωσε καὶ τίς, παγκόσμια πιὰ γνωστές, ἐτήσιες «ΓΙΟΡΤΕΣ ΛΟΓΟΥ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗΣ» στὴ Λευκάδα μὲ τὰ γνωστὰ ἠθικὰ καὶ οἰκονομικὰ ὠφέλη γιὰ τὸ «στενό» τους τόπο...

Πέρα ἀπὸ ἕναν ἐτήσιο χορὸ καὶ μιὰ γιορτὴ γιὰ τὴν πρωτοχρονιάτικη πῆτα, πέρα ἀπὸ 2—3 ἐκδρομὲς τὸ χρόνο, ὑπάρχουν ἀναρίθμητα καθήκοντα. Καὶ ἐκδηλώσεις ποὺ μποροῦν νὰ ἐπιτευχθοῦν καὶ ν' ἀποδώσουν ἀνυπολόγιστα σὲ φήμη καὶ χρῆμα. Τὰ Κυθ. Σωματεῖα Ἀθηνῶν—Πειραιῶς, ἂς **ἐπιστρατεύσουν** τὸ Κυθηραϊκὸ Πνεῦμα. Εἶναι τὸ μοναδικὸ Στοιχεῖο πάνω στὸ ὁποῖο πρέπει νὰ στηριχτοῦν κι' ἀκριβῶς ἐπειδὴ ἡ «ἐποχή μας εἶναι σκληρή, καὶ οἱ μέρες δύσκολες κι' ἀντιπνευματικές...».

Τ.

ΤΑ ΧΡΟΝΟΔΡΑΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΑ

Ο ΤΡΟΥΛΛΙΤΑΣ

Κάπου κατὰ τὸ νοτιά, ἀνάμεσα μανιασμένου κυμάτου κι' ἀνέμου, ἀλάργου ἀπὸ τὸ Θεὸ καὶ τὸν ἄνθρωπο, κι' ἀπάνω ἀκριβῶς ἀπὸ τὴν κόλασι, γεννιέται, ζῆ, βασασίζεται κι' ἀποθαίνει, αἰῶνες τώρα, ὁ κακομοίρης ὁ Κοσμᾶς...

Ὁ Κοσμᾶς τὸ λοιπό, εἶναι ἕνα ἀνθρωπάκι καλόκαρδο καὶ βολικό, θεοσεβούμενο καὶ σκυλοβασανισμένο. Κι' ἐπειδής, οὔτε ποτές του τὸ σκέφτηκε νὰ ξενητευτῆ παρὰ χαμοσέρνεται κειδανὰς ἀνάμεσα στὶς ξελάθρες καὶ στοὺς ἀσπαλάθους του κολυμένος «ψυχῆτε καὶ σώματι» στὴ μικρή του πατρίδα ὅπως οἱ πεταλίδες στὰ βράχια της κι' ὅπως ὁ τρούλλιτας εἰς τὰ λιοψημένα της τὰ κροτήρια, οἱ **ἄλλοι**—οἱ ταξιδεμένοι καὶ πολύξεροι οἱ ἀετονύχιδες καὶ μπιζιναδόροι—συγκινημένοι τάχατες ἀπὸ τὴν ἀνιστόρητη πί-

(Συνέχεια εἰς τὴν 2α σελίδα)

• ΟΜΟΡΦΙΑ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑ •

ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ

ΚΥΘΗΡΑΪΚΕΣ ΜΑΝΤΙΝΑΔΕΣ

589
Ὦ οὐρανὲ πατέρα μου
καὶ γῆς μάννα δική μου
δὲν ἀπαρνιέμαι γὼ ποτὲς
τὴν ἀγαπητική μου.

590
Τὸ παληκάρι τὸ καλὸ
τὴν ἀγαπητική του
δὲν τὴν ἀπαρατᾶ ποτές
ὡς τα νὰ βδῇ ἡ ψυχή του.

591
Ξεχωριστὴ σαι μάτια μου
μέσα στὶς ἄλλες ὅλες
σὰν ὅπου ξεχωρίζουνε
τὰ ρόδα πὸ τὶς βιόλες,

592
Ξεχωριστή 'σαι μάτια μου
σ' ἀνατολὴ καὶ δύσι
χαριτωμένο πρόσωπο
καὶ ποιὸς θὰ σὲ φιλήση.

593
Σαράντα μέρες νηστικὸς
κι' ἑξῆντα διψασμένος
νὰ βλέπω τὸ κορμάκι σου
θὰ μ' εὐχαριστημένος.

594
Ὄντες σοῦ θέλω θυμηθῆ
ἂν εἶμ' ὀρθὸς καθίζω
τὴν ὥρα ποῦ σ' ἀγάπησα
τὴν ἀναθεματίζω.

595
Ὄντες σοῦ θέλω θυμηθῆ
σκίζομαι σὰν καλάμι
καὶ τρέχουνε τὰ μάτια μου
σὰν συγανὸ ποτάμι.

596
Στὸν τόπο ποῦ φιλιώμαστε
ὄντες περνῶ κυττάζω
βλέπω τὸν τόπο ἀδειανὸ
καὶ βαρειαναστενάζω,

597
Τ' ἀνάβλεμμά σου τὸ γλυκὸ
τὸν ἄνθρωπο λιγώνει
κι' ὅλες τὶς Καλαμίτισσες
πουλί μου φασκελλώνει.

598
Οἱ πόνοι μου γεννήκανε
ἀνθοὶ καὶ τοὺς μαζώνω
καὶ τὸ κλειδὶ τσ' ὑπομονῆς
ἔχω καὶ τοὺς κλειδώνω.

599
Τὸ γιατρικὸ τσ' ὑπομονῆς
τοὺς πόνους μου γιατρεύει
δὲν ἔχω ἀνάγκη ἀπὸ γιατρὸ
νὰ μοῦ τοὺς θεραπεύει.

600
Ὡπούχει τὴν ὑπομονὴ
κερδίζει μὰ δὲν χάνει
καὶ τὰ πατούμενα πουλιὰ
κάθονται καὶ τὰ πιάνει.

Λαογραφικὴ συλλογὴ τοῦ «Κυθηραϊκοῦ Τύπου».

Στίχοι Ρωτόκριτου

*

Ὁ πόθος ὄντα βουληθῆ
καὶ θέλαι νὰ νικήση
γνῶσι δὲν εἶ' οὐδὲ δύναμι
νὰ τονε πολεμήση.

***

Πολλὰ μεγάλη δύναμι
πολλὰ μεγάλη χάρι
ἔχει τ' ὁλόγδυμνο παδὶ
ποῦ παίζει τὸ δοξάρι.

***

Βαστὰ κουρφὰ ψιλὴ μαγνιὰ
τὰ μάτια μας κουκλώνει
καὶ τὸ κακὸ ποῦ μελετᾶ
δὲ μᾶς τὸ φανερώνει.

***

Τὴν ἴσα στράτα δὲν πατεῖ
μὰ τὴ στραβὴ γυρεύγει
φαρμακεμένες μαγεριὲς
πάντα μᾶς μαγερεύγει.

***

Ἄλλοι ἄξοι φρονιμότατοι
ποὺ 'χαν καιροῦ θεμέλιο
τοῦ ἔρωτα γενήκασι
παιγνίδι ντου καὶ γέλιο.

***

Εὔκολα καὶ τὰ κάρβουνα
ἡ σπίθ' ἀναλαμπάνει
τ' ἄχερα τὰ λινόξυλα
ποῦρι καὶ νὰ τὰ φτάνη.

*

Σὰν οἱ ὀλπίδες οἱ πολλὲς
τσὶ πελελοὺς κομπώνου
ἐκεῖνους ποῦ στὰ νέφαλα
χτίζου καὶ θεμελιώνου.

***

Καὶ δείχνουν ἀλαφρὸ πολλὰ
κι' εὔκολο κάθε τόπο
γίνουνται μὲ καιρὸν ὀχτροὶ
μεγάλοι τῶν ἀνθρώπων.

***

Κομπώνουσί τσὶ στὸ 'στερο
καὶ τὰ λογιάζου χάνου
γιατὶ στὰ νέφη τ' οὐρανοῦ
τὰ χέρια ντως δὲ φτάνου.

***

Ἔτσι ὄντε φοβηθῆ κανεὶς
καὶ χάση τὰ κατέχει
κι' ἀπορικτῆ στὰ βάσανα
κι' ὀλπίδα μπλιὸ δὲν ἔχει.

***

Ἀνισποτὰς οἱ ἄγνωστοι
χάνουνται δὲ φελοῦσι
οἱ φρόνιμοι πολλὲς φορὲς
τὰ δύσκολα νικοῦσι.

***

Κι' ὅπου κατέχει καὶ γροικᾶ
κ' εἰς ἔτοια πάθη ἃ λάχη
ἀντραιεύγαι καὶ καρδαίνει τη
τοῦ ριζικοῦ τὴ μάχη.

ΤΣΙΡΙΓΩΤΙΚΗ ΣΑΤΙΡΑ

ΘΟΥΡΙΟΝ

. . . Ἄλλοι στὸ τέρμα φτάξανε
κι' ἄλλοι μισόστρατά εἶναι·
καὶ μεῖς καὶ μοναχοὶ
ἀκόμη δὲν κινήσαμε
κι' ἀκόμη πιπιλᾶμε
τὴν κούφι' ἀπαντοχή..

***

Κ' οἱ πέτρες, ἐπρασίνισαν·
κι' ὁμόρφηναν οἱ τόποι
παλάγου καὶ στερηᾶς.
Μονάχα τὸ νησάκι μας·
ἀκόμη κουμαντάρουν
ὁ λίβας κι' ὁ βοριᾶς.

***

Κι' ἕνας πουνέντες ποὺ κυλᾶ
σὲ μᾶς τὴν κατσιφάρα
μὲ μᾶς χασκογελᾶ
ποὺ δὲν ἀξιωθήκαμε
νὰ φτιάξομ' ἕνα δᾶσο
τὴν πάχνη νὰ χαλᾶ...

***

Φλουριὰ μοιράζουν οἱ καιροὶ
κι' οἱ τόποι, ἀνοιχτομάτες,
τὰ γεύονται βουνά.
Μονάχα τὸ νησάκι μας
τὸ Τίποτα προσμένει
καὶ ρεύει καὶ πεινᾶ..

Ἀνάσκελα καὶ μπρούμουτα
ζερβόδεξα κι' ὁλόρθα
κυλᾶμε τὸν καιρὸ
καὶ πουργητὲς τοῦ Τίποτα
αὐτὸ παρακαλοῦμε
ν' ἀλλάξη τὸ ντορό...

***

Ὡς πότε παληκάρια μου
θὰ ζῶμεν μέ ραχάτι
στὶς ρᾶχες στὰ στενὰ
χωρὶς νὰ ντιρλικόνουμε ;
Χωρὶς τὸ δάχτυλό του
κανεὶς μας νά κουνᾶ;

***

Φτάνει, θαρρῶ, ἡ ἀπαντοχὴ
ἡ κούφια κι' ἡ χαλάστρα
φτάνει μας καὶ ντροπή...
Ἃ δὲν ἀνασκουμπώσουμε
τὰ μπρᾶτσα, δὲν ὑπάρχει
σωσμὸς καὶ προκοπή.

***

(Ἅμα δὲν σοῦ τὸ φτιάχνουνε,
φτιᾶξε το μοναχός σου
μπορᾶς ἢ δὲ μπορᾶς...
Κι' ἅμα δὲν τῶχης, ζῆτα το:
Κι' ἃ δὲν στὸ δώσουν. πᾶρτο,
μά, μὴν τὸ καρτερᾶς...).

Μπούμπουρας

ΓΝΩΜΙΚΑ
—ΑΡΕΤΗ—

Ἡ ἀρετὴ εἶναι τὸ μεγαλύτερο προτέρημα τῶν ἀνθρώπων.
Εὐριπίδης

Δὲ φτάνει νὰ ἐπαινεῖτε μόνο τοὺς ἐνάρετους, μὰ καὶ νὰ τοὺς μιμεῖσθε.
Ἰσοκράτης

Νὰ φροντίζετε νὰ εἶσθε τίμιοι κι' ὄχι νὰ πλουτίζετε.
Ἰσοκράτης

Κανένα χτῆμα δὲν εἶναι πιὸ σεμνὸ καὶ πιὸ σίγουρο ἀπ' τὴν ἀρετή.
Ἰσοκράτης

Ὁ δίχως ἀρετὴ ἄνθρωπος εἶναι τὸ πιὸ ἀνόσιο καὶ τὸ πιὸ βάρβαρο πλᾶσμα.
Ἀριστοτέλης

Ἡ ἀρετὴ καὶ τὰ εὐγενικὰ ἔργα εἶναι ἀνώτερα ἀπὸ τὴν εὐγενὴ καταγωγή.
Εὐριπίδης

Ἡ ἀρετὴ λάμπει κι' ὕστερ' ἀπ' τὸ Θάνατο.
Εὐριπίδης

Ἡ ἀρετὴ κι' ὕστερ' ἀπ' τὸ θάνατό μας, δὲ χάνεται, ζεῖ, κι' ὅταν μιὰ δὲν ὑπάρχει τὸ σῶμα.
Εὐριπίδης

Δὲν εἶναι μόνο ἄσπρο τ' ἀσήμι, καὶ τὸ μάλαμα νόμισμα, εἶναι κι' ἡ ἀρετή, νόμισμα γιὰ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους καὶ πρέπει νὰ τὸ μεταχειρίζονται.
Εὐριπίδης

Ζήτησε ἀπ' τὴν ἀρετὴ νὰ σοῦ προδώση τὸ μυστικὸ τῆς εὐτυχίας.
Βίκτωρ Οὐγκώ

Μόνο μὲ τὴν ἐπιστήμη καὶ τὴν ἀρετὴ μεγαλουργεῖ ὁ ἄνθρωπος.
Ἐρνέστ Ρενὰν

Τρεῖς εἶναι οἱ ἀρετὲς ποὺ πρέπει ν' ἀσκοῦμε: ν' ἀγαπᾶμε τοὺς συνανθρώπους μας, τοὺς γονεῖς ποὺ μᾶς ἀνάθρεψαν καὶ τὸ δίκηο, κι' ἅμα αὐτὰ κάνομε, θὰ ἔχομε στεφάνι ἀπὸ δόξα.
Εὐριπίδης

Ἡ ἀρετὴ μοιάζει μὲ τὸν καλοεπεξεργασμένο πολύτιμο λίθο.
Βάκων

Ὅπου ἡ ἀρετὴ δὲν ἐκτιμᾶται, ἐκεῖ ἡ κακία μιλάει ἐλεύθερα.
Δημόκριτος

Ἡ δόξα ἀκολουθεῖ τὴν ἀρετὴ σὰν τὴ σκιά της.
Κικέρων

Ὅλο τὸ χρυσάφι ποὺ βρίσκεται πάνω στὴ γῆ καὶ κάτω ἀπ' αὐτή, δὲν ἀξίζει τόσο, ὅσο ἡ Ἀρετή.
Πλάτων

Ἀρετὴ εἶναι ὑγεία κι' ὁμορφιὰ κι' εὐεξία τῆς ψυχῆς· ἡ κακία, ἀντίθετα, ἀρρώστεια κι' ἀσκήμια καὶ ντροπή.
Πλάτων

ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

Τὸ Ἐρεχθεῖον Ἀθηνῶν

ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

ΚΑΠΟΙΟ ΦΩΣ

Πόσες χιλιάδες πέρασαν
τριγύρω μου χαρὲς
πόσες ἐλπίδες ἄνθισαν
στὸ ξένο περιβόλι·
πόσα ματάκια δάκρυσαν
ἀμέτρητες φορὲς
στὸ φτωχικὸ τοῦ γείτονα
καθημερινὴ καὶ σκόλη.

Ὤ, πόσο γιγαντώθηκε
μὲ μιᾶς ὁ ταπεινὸς
ποῦ στὴ ζωὴ τῶν ἄλλονῶν
μὲ ζῆλο παραστάθη·
γιατὶ γλυκὰ τοῦ μήνυσε
κάποιο γαλάζιο φῶς
πὼς ἡ χαρὰ κι' ὁ πόνος τους
εἶναι δικά του πάθη.

Λίτσα Καβάκου—Στρατηγοῦ

ΤΣΙΡΙΓΩΤΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙ

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΜΑΝΑΣ

.., Ὅταν θὰ γυρίσης
γιέ μου ἀπὸ τὰ ξένα
γιέ μου ἀγαπημένε,
δὲν θὰ ζῶ ἀκόμα...
Κάτω ἀπὸ τὸ χῶμα
γιέ μου ἀγαπημένε
θὰ μὲ βρεῖς καὶ μένα
γιέ μου, ἀπὸ τὰ ξένα
ὅταν θὰ γυρίσης...

Ὅπως ὁ πατέρας
μιὰ πικρὴν αὐγούλα
ἔσβυσε καὶ πάει
δίχως νὰ προφθάση
τὴ χαρὰ νὰ φθάση

ἔσβυσε καὶ πάει
ἔτσι κ' ἡ μανούλα
μιὰ πικρὴν αὐγούλα
ὅπως ὁ πατέρας...

Τώρα ποὺ νυχτώνει
φῶς μου ἀγαπημένο
κ' εἶσαι μακρυά μου
καὶ τ' ὠχρὸ τὸ δεῖλι
μ' ἄγγιξε στὰ χείλη
κ' εἶσαι μακρυά μου,
δυὸ φορὲς πεθαίνω
φῶς μου ἀγαπημένο
τώρα ποὺ νυχτώνει.

ΠΑΝ. ΦΥΛ.

Ο ΤΡΟΥΛΛΙΤΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδα)

στη του, τὸν ὀνοματίσανε περιπαιχτικὰ «τρούλλιτα», τοῦ τάξανε ὅμως κι' ὅλας λαγοὺς μὲ πετραχύλια...

Πῶς τἄχατέ μου θὰ τοῦ ἀσφαλτοστρώσουνε τὶς κουρκούλες. Πῶς θὰ τοῦ βάλουνε ἠλεχτρικὸ μέχρι βοκολέα. Πῶς θὰ τοῦ σκαρώσουνε τρία μαθές, κι' ὄχι ἕνα, λιμάνια...

Ἐπεράσανε ὅμως οἱ ὧρες, οἱ μέρες, οἱ βδομάδες, τὰ χρόνια καὶ οἱ καιροί, καὶ τὰ πετραχύλια μὲν ποὺ τοῦ τάξανε, ἤρθανε. Οἱ λαγοὶ ὅμως ὄχι...

Κι' ἀναχαρχαλεύει, ὅπως πάντα του ὁ Κοσμᾶς, μὲ τὰ νύχια καὶ μὲ τὴ μύτη του— ὅπως ὁ τρούλλιτας — τὰ κροτήρια, μπᾶς καὶ πετύχει κανενα σπορικὸ γιὰ μάσημα κ' ὑδροκοπᾶ, ὅπως πάντα νὰ κουβαλήση τὸ νεράκι ἀπὸ τὰ βαθυλάγκαδα καὶ σκουντουφλᾶ ὅπως πάντα στὰ ξεχαρβαλωμένα κατώφυλλια, στὶς λακοῦβες τῆς κάμαρας καὶ στὶς κουρκούλες τοῦ σοκακιῶνε...

Κι' ἀπάνω στὸν καϋμὸ καὶ στὴ σαστημάρα του ὁ Κοσμᾶς. ἀποφάσισε νὰ πᾶ νὰ πῆ τὰ παράπονά του στὴ Μερτυδιώτισσα— ὅπως πάντα του — στὴ μεγαλόχαρη καὶ παρηγορήτρα...

Ἀπόθεσε τὰ μαλαματένια τὰ τάματα ποὺ στραυτοκοπῆσαν οἱ Θόλοι. Εἶπε καὶ τὰ παπαράπονά του τ' ἀτέλειωτα ποὺ τὰ κατάπιαν οἱ οὐρανοί. Κι' ἀπέ, ξαλαφρωμένος κι' ἀνθόχαρος. βγῆκε, νὰ φέρη βόλτα τὸ μοναστῆρι...

Θάμαξε ὁ Κοσμᾶς τὶς β λὲς καὶ τὴν πάστρα του σβώλεσε τόμου πάτητε τὸ κουμπὶ καὶ στραφτάλισε ὁ τόπος. Παιζογέλασε μὲ τὶς μαλαματένιες νεράβρυσες καὶ περιφανεύτηκε μέσα του ποὺ, ἴδικοί του, ξασφάλισαν τέτοιο βίο στσ' ἅγιους...

Ἀργὰ πολύ, μὲ τ' ἀπόβραδο, γύρισε στὰ καντούνια του ὁ Κοσμᾶς.

Σκουντούφλισε στὶς κουρκούλες καὶ στὰ κατώφυλλια, κουτούλισε στὰ δοκάρια τῆς λακουβιασμένης του καμάρας. ἄναψε τὸ λυχναράκι του τὄμορφο καὶ κατρακίλισε διψασμένος στὰ στραβοσάνιδα τοῦ λανοῦ, στ' ἀχερένιο κρεβάτι...

Ἀχάραγα, ξύπνησε μὲ τὴ γεῦσι τοῦ ὄνειρου...

Καὶ τὄνειρό του ἔλεγε γιὰ μαλαματένιες νεράβρυσες γιὰ σιραφταλιστὰ κουριόζικα φῶτα, γιὰ κρεβάτια μὲ πούπουλο καὶ γιὰ πάστρα ποὺ θέ μου...

—Μὰ ἐγώ, ἐγὼ εἶμαι ὁ τρούλλιτας μὲ τὰ νύχια καὶ μὲ τὴ μύτη του καὶ μὲ τὸ λοφίο του ἀκόμα, μουρμούρισε. Δὲν εἶμαι γὼ ἅγιος...

Φαρμακωμένος, ἀχάραγα, φορτωμένος μὲ ὕπεργα, κίνησε κι' ὅλας γιὰ τὸ ξωμάχημα. Καὶ κηδὰ, στὴν ἐμπατὴ του χωρίου, ἀχάραγα, σκουντουφλάει τὸν Κόκσμα...

—Καλή σου μέρα Κοσμᾶ.

—Ὥρα καλή σου κυρ - Κόκσμα...

Ἔ, ὅλη τὴ μέρα ὁ Κοσμᾶς, ὅπως ὁ τρούλλιτας κελαϊδοῦσε.

Ξεφαρμακώθηκε ὁ Κοσμᾶς κι' ὅλες οἱ ἐλπίδες του ἀνθίσαν.

Τὸ συναπάντημα λές; Ἀμὲ τὶ ἄλο θαρρεῖτε...

ΠΑΝ. ΦΥΛ.

Ἀλληλογραφία

Π. Δ. Μ. Κύθηρα

Δυστυχῶς δὲν δυνάμεθα νὰ ἱκανοποιήσωμεν τὴν ἀπορίον σας διὰ τὴν καθυστέρησιν ὁλοκληρώσεως τοῦ δικτύου τῆς Δ. Ε. Η. ἐν Κυθήροις.

Κ. Γ. Κ. Κύθηρα

Τὸ ἄρθρον σας θὰ δημοσιευθῆ προσεχῶς.

Α. Π. Τ. Ἀθήνας

Τὸ μαθηματικό σας θέμα καλὸ καὶ θὰ δημοσιευθῆ πρόσεχῶς.

Σ. Β. καὶ πάλιν κάπου

Τὸ διήγημά σας «Τουρλοῦ—τουρλοῦ» ἀνταξιον τοῦ τίτλου. «Βαρυσεστημάρα» τῶν «Μπήτνικς» μᾶς ἔπιασε νὰ σᾶς τὰ λέμε τόσον καιρό.

Γιὰ τὸ Θεὸ στραφεῖτε καὶ εἰς ἄλλην ἐφημερίδα καθ' ὅσον ἡμεῖς, καταλάβετέ το. Δὲν καταχωροῦμεν «Τουρλοῦ—τουρλοῦ».

Η ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΙ

ΚΟΥΛΑΣ ΚΑΣΙΜΑΤΗ

Ὅποιος ξένος ἐπισκεφθῆ τὰ Κύθηρα καὶ εὑρεθῆ εἰς ἐξοχικὰς περιοχὰς ἐμπρὸς εἰς τὴν σχετικῶς μεγάλην ἀκαλλιέργητον ἔκτασιν θὰ σταθῆ ἀρκετὰ παραξενεμένος. Ὅλοι μας γνωρίζομεν ὅτι ἀνέκαθεν ὁ πολιτισμένος ἄνθρωπος ἀντιμετώπισε τὸ θέμα τῆς παραγωγῆς. Διότι οἱ ἀνάγκες τοῦ ἀνθρώπου ὅσον ἱκανοποιοῦνται τόσον πληθύνονται γίνονται κατ' ἔκτασιν ἀπεριόριστοι καὶ πάντοτε ὁ ἄνθρωπος αἰσθάνεται «τὴν σχετικὴ φτώχεια» συγκρίνοντας τὸν ἑαυτό του πρὸς τὸν ἀμέσως ἀνώτερον οἰκονομικῶς. Ἐντὸς τοιούτου πλαισίου τί καλεῖται ὁ ἄνθρωπος νὰ πράξῃ; Φυσικὰ νὰ ἐργασθῆ καὶ ἐπομένως καὶ ὁ γεωργὸς πρέπει νὰ αὐξήσῃ τὴν καλλιεργήσιμον γῆν διὰ νὰ λάξῃ περισσότερα προϊόντα. Παρατηρεῖται αὐτὸ εἰς Κύθηρα;

Νομίζω ὄχι. Ὄχι μόνον δὲν ηὐξήθη ἡ καλλιεργήσιμος ἔκτασις ἀλλὰ τούναντίον ἠλαττώθη πολύ. Παρασητικοὶ θάμνοι βλαστάνουν εἰς βάρος καὶ αὐτῆς τῆς ἐλαίας ἀκόμη, καὶ ἐκεῖ ὅπου ἄλλοτε ἐκαλλιεργοῦντο σιτηρὰ τώρα δὲν μπορεῖς νὰ περάσῃς πεζός. Ἕνα μονότονο πράσινο, βαθὺ γκριζωτὸ ἀκεπάζει τὶς περιοχὲς ποὺ εἶναι μακρυὰ ἀπὸ τὰ χωριὰ καὶ μόνον κατάλληλος κυνηγότοπος συνεχῶς αὐξάνοντας.

Τὸ φαινόμενον, ἀρκετὰ ἀποκαρδιωτικό, διότι γίνεται ὁ φορεὺς καὶ ἡ ἀρχὴ πολλῶν ἄλλων κακῶν, ὀφείλεται κυριως εἰς τὴν μετανάστευσιν. Τὰ 95 ο)ο τῶν ἀκαλλιεργήτων περιοχῶν ἀνήκουν εἰς ξενητεμένους Ἀμερικῆς καὶ Αὐστραλίας—ἢ ὅπου ἄλλοῦ ὑπάρχουν Κυθήριοι — οἱ περιουσίες τοὺς μένουν εἰς συγγενῆς συνήθως, οἱ ὁποῖοι καλλιεργοῦν ὅ,τι τοὺς εἶναι εὔκοκο καὶ προσιτό, βολικὸ καθὼς λέγουν. Αὐτὰ δέ, τὰ καλλιεργοῦν οὐχὶ μὲ σκοπὸν τὴν καλυτέραν ἀπόδοσιν ἀλλὰ κατὰ τὴν κακὴν φρᾶσιν «γιὰ νὰ μὴ εἶναι χέρισα». Τὰ πιὸ μακρυνά, ἀφήνονται ἐγκαταλελημένα, γίνονται χέρσα.

Παρετηρήθη ὅμως καὶ τὸ φαινόμενο τὸ τελείως διαφορετικόν. Αἱ περιουσίαι τῶν ξενητεμένων ὅταν δίδωνται εἰς ἐνοικιαστὰς οἱ ἴδιοι οἱ ἰδικτῆται, ἢ οἱ ἐδῶ πληρεξούσιοι νὰ ζητοῦν ἀκριβὰ μισθώματα (νηβέλα) ὅπου μὲ τὰ πρωτόγονα μέσα καλλιεργίας δὲν μποροῦν νὰ πληρώσουν οἱ ἐνοικιασταί. Ὁπότε καὶ πάλιν ἀποτέλεσμα εἶναι ἡ ἐρήμωσις καὶ ἡ ἐγκατάλειψις τῶν περιουσιῶν αὐτοὶ δὲ ὅπου ἠδύναντο νὰ τὰ ἐργασθοῦν νὰ στρέφωνται εἰς ἄλλα ἐπαγγέλματα πολλάκις οὐχὶ παραγωγικά.

Αὐτὴ ἡ κατάστασις δύναται ἴσως νὰ ἀποδοθῆ εἰς τὴν ἄγνοιαν τῶν συνθηκῶν ζωῆς καὶ ἐργασίας εἰς τὰ Κύθηρα ἐκ μέρους ἐκείνων ποὺ ζοῦν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν πολλὰ χρόνια.

Γί λοιπὸν ἐπιζητοῦμεν ἀπὸ τοὺς μετανάστας μας.

Οὐχὶ βεβαίως νὰ ἐγκαταλείψουν τὰς χώρας ὅπου ἐδημιούργησαν οἰκογένειες καὶ περιουσίας, τὴν χώραν ὅπου περνοῦν τὸ πλεῖστον τῆς ζωῆς των καὶ νὰ γίνουν αὐτοὶ οἱ καλλιεργηταὶ τῆς Κυθηραϊκῆς χέρσας γῆς. Ζητοῦμε νὰ δώσουν τὰ χωράφια τους εἰς φτωχοὺς Κυθηρίους δυναμένους νὰ καλλιεργήσουν αὐτά, ὡς ἀνταμοιβὴ δὲ νὰ ἀπαιτήσουν τὴν καλλιέργειαν τὴν παραγωγικὴν ἡ ὁποία θὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα τὴν κσλλιέργειαν κάθε δυνατοῦ τόπου ὅπου θὰ δύναται νὰ καλλιεργηθῇ. Οἱ περιουσίες θὰ μείνουν δικές τους καὶ μόνον τὴν καλιέργειαν χωρὶς νὰ ἀποδίδῃ ὁ ἐνοικιαστὴς μίσθωμα, ζητοῦμε. Ἔτσι θὰ λείψῃ τὸ σημερινὸ φαινόμενον. Κσὶ ὅταν οἱ ἰδιοκτῆται μετανάσται ἐπισκέπσωνται τὸ νησί τους θὰ ἴδουν περιποιημένη τὴν περιουσία τους καὶ θὰ τὴν γνωρίσουν διότι θὰ εἶναι καλλιεργημένη. Εἶναι πράγματι λυπηρὸ τὸ φαινόμενο ξενητεμένοι ὅταν ἐπισκεφθοῦν τὴν περιουσία τοῦ πατέρα τους νὰ μὴ μποροῦν νὰ γνωρίσουν αὐτὴν ποὺ ἐργάσθησαν μικροὶ διότι ἐκεῖ ὅπου εἶχαν ἐλιές, σήμερα τὶς σκεπάζουν θάμνοι καὶ δὲν φαίνονται ἀπὸ τοὺς σχίνους καὶ ἀσπάλαθους.

Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ θὰ συντελεσθοῦν πολλὰ καλά:

Αἱ ἐκτάσεις θὰ καλλιεργηθοῦν, πτωχὲς οἰκογένειες θὰ ζήσουν καὶ γενικῶς θὰ παρουσιασθῇ μιὰ κίνησις ποὺ θὰ ἔχῃ ἀντίκτυπον εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ παντοῦ γενικώτερον.

Οἱ δὲ ξένοι οἱ ἰδιοκτῆται θὰ νοιώσουν καὶ ἠθικὴ ἱκανοποίησιν διότι καὶ εἰς τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν συμβάλλουν. Καὶ ἐπιτελοῦν ἔτσι ἕνα καθῆκον πρὸς τὴν χώραν ποὺ γεννήθησαν, πρὸς τὴν χώραν ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἔλαβαν τὸν ψυχικὸν πλοῦτον, τὰ μεγάλα ἰδεώδη. Ὅλοι ἐλπίζομεν ὅτι εἰς αὐτὸ τὸ κάλεσμα κανεὶς δὲν θὰ εἴπῃ ὄχι τὸ πιστεύομε αὐτὸ διότι τὸ παρελθὸν ἔτσι μᾶς δίδαξε. Σὲ κάθε σάλπισμα πρῶτοι οἱ ξενητεμένοι.

Ἂν ὅμως αὐτὴ ἡ πρότασίς μου συναντᾶ δυσκολίας σχετικῶς μὲ τὴν ἐκτέλεσίν της ἂς δοθοῦν στὸ Παγκόσμιον Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν ὅπου ὁ ἐδῶ ἀπεσταλμένος κ. Κόκσμα δεόντως θὰ ἐνεργήσῃ. Ἡ τέλος εἰς τὸ νοσοκομεῖον ἢ ἐπιτροπὴ αὐτοῦ δεόντως θὰ ἐνδιαφερθῇ.

Δὲν πρέπει νὰ νοηθῇ ὅτι ὅταν καλλιεργηθοῦν τὰ ἀκαλλιέργητα θὰ ἐπέλθῃ αὐτομάτως ἡ εὐημερία. Ὄχι θὰ μεσολαβήσῃ χρόνος καὶ πρέπει νὰπαρεμβληθοῦν καὶ ἄλλοι παράγοντες (ὅπως συγχρονισμὸς εἰς τὰ μέσα καλλιεργείας). Σήμερον γίνεται ἡ προοπάθεια γιὰ νὰ τεθῇ μία ἀρχή. Κι' ἂν κατορθωθῇ ἡ ἀρχὴ τὰ πράγματα θὰ ἐξελειχθοῦν ὅπως ἀκριβῶς ἔχουν προγραμματισθῆ. Θὰ εὐημερίσουν τὰ Κύθηρα καὶ τότε «Ἀπὸ τὴν μικρότητα τοῦ τόπου τούτου ὁ ὁποῖος παλεύει μὲ μεγάλες ἐνάντιες δυνάμεις θέλει ἔβγουν οἱ μεγάλες οὐσίες» κατὰ τὸν Σολωμόν. Ὅταν ὑπάρχει ἡ εὐημερία εἰς τὰ Κύθηρα πρὸς τί ἡ μετανάστευσις, ὅλοι μας βλέπομε ὅτι στερεῖ ἀπὸ τὰ Κύθηρα τοὺς νέους καὶ μένει συνεχῶς φθίνουσα ἡ γέρικη ξεθυμασμένη γενεά. Ὅταν καὶ αὐτοὶ ἐκλείψουν τί θὰ παρουσιάσουν τὰ Κύθηρα; Τὸν μαρασμὸν καὶ τὴν ἐγκατάλειψιν. Ἐπομένως δὲν ζητᾶμαι νὰ γυρίσωμεν αὐτοὺς ποὺ πῆγαν, ἀλλὰ προσπαθοῦμε νὰ σταματήσωμε τοὺς νέους νὰ πηγαίνουν. Καὶ θὰ ἐπιτύχωμεν αὐτὸ ὅταν δημιουργηθοῦν αἱ κατάλληλοι προϋποθέσεις διὰ μίαν ζωὴν ὡραίαν.

ΚΟΥΛΑ ΚΑΣΙΜΑΤΗ

Κυθήριοι,

Μὴν ἀμελεῖτε τὰς εἰσφορὰς σας διὰ μίαν σύγχρονον καὶ πολιτισμένην ὕ ρευσι τῆς κοινότητος Λογοθετιανίκων. Ὅλοι οἱ συμπατριῶται ἂς βοηθήσωμεν ἀλλήλους, ἐφ' ὅσον μᾶς βοηθοῦν ἄνθρωποι, ποὺ δὲν εἶναι Κυθήριοι καὶ οὔτε Ἕλληνες κἄν.

ΦΩΤ. - ΑΝΤ. ΒΛΑΝΤΗ

Βασ. Σοφίας 63
(Ἐλ. Βενιζέλου) Πειραιεὺς
Πλήρη ἐκσυγχρονισμένα μηχανήματα
Καλλιτεχνικὰ πορτραῖτα
Ἐρασιτεχνικὰ—ἔγχρωμα—φωτοελαιογραφίαι
Ἐμφανίσεις—ἐκτυπώσεις —μεγεθύνσεις

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΜΠΑΝΑΟΣ
(Κυθηραϊκῆς καταγωγῆς)
Ἀγ. Κων]νου 18 - Ἀθῆναι
Τηλ. 525.418
Ἐπισκευαὶ παντὸς τύπου φωτογραφικῶν μηχανῶν
ἐξυπηρέτησις ἀρίστη
τιμαὶ λογικαί

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΠΑΡΟΥΣ
Ἰδιωτικὸς Ταχυδρόμος Κυθήρων
Παραλιβὴ δεμάτων Ἀθηνῶν,
Σατωβριάνδου 8 - τηλ. 524.462
Πειραιῶς, Ἀριστείδου 20
Καφ. Ἐμμ. Κομηνοῦ καὶ Κυθήρων κατ]μα Παν. Κουλεντιανοῦ
εἰς Ποταμὸν

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΤΑΞΙΔΙΩΝ

"ΠΑΝ"

ὁδὸς Πανεπιστημίου 65 — Ἀθῆναι

Τηλ. 28.791 — 35.042

Μὲ τὴν ἀρξαμένην ἤδη θεώρησιν διαβατηρίων δι' Αὐστραλίαν, ἀποτείνεσθε εἰς τὸ Πρακτορεῖον μας δι' ἐξασφάλισιν θέσεων καὶ τακτοποίησιν τῶν σχετικῶν διατυπώσεων.

Κάθε ἐξυπηρέτησις, ἔκδοσις διαβατηρίων, πιστοποιητικῶν κ λ π. γίνεται δωρεάν.

Διαθέτομεν θέσεις εἰς ὅλα τὰ ΠΛΟΙΑ καὶ ΑΕΡΟΠΛΑΝΑ.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ "ΠΑΝ"

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ο ΑΪΝΣΤΑΪΝ ΚΑΙ Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΒΟΜΒΑ

(Διάλεξις, κατ' ἐπανάληψιν δοθεῖσα εἰς Ζάκυνθον παρὰ τοῦ ἀρχιτέκτονος μηχανικοῦ κ. ΔΗΜ. ΖΑΓΛΑΝΙΚΗ)

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Μὲ μία τέτοια ἀπαίσια ὄψη φαντάστηκε τὸν πλανήτη μας ὁ ἀπαισιόδοξος αὐτὸς εἰρηνιστής, καὶ γιαυτό, ἀπ' ὅταν ἄρχισαν τὰ κράτη νὰ πειραματίζωνται μὲ πυρηνικὰ ὅπλα, δὲν σταμάτησε οὔτε τὸν σκληρὸ ἀγῶνα, γιὰ ν' ἀποτρέψη ἐγκαίρως τὴ φρίκη ἑνὸς πυρηνικοῦ πολέμου.

Σ' ἕνα γράμμα του πρὸς τοὺς Ἰταλοὺς ἐπιστήμονες τὸ 1950 ἔγραφε πώς:

«Ἂν συνεχισθῆ αὐτὴ ἡ πορεία, τότε ἡ δηλητηρίασις τῆς ἀτμοσφαίρας ἀπ' τὴν ραδιενέργεια, καὶ κατὰ συνέπεια ἡ καταστροφὴ κάθε ἴχνους ζωῆς ἀπάνω στὴ γῆ, θὰ εἶναι ἀναπόφευτη... Ἡ ἀποτροπὴ τῆς ἀτομικῆς ἀπειλῆς, εἶναι τὸ πιὸ ἐπεῖγον καθῆκον τῆς ἐποχῆς μας. Τὸ νὰ ἀποκρύπτωμε τὰ γεγονότα αὐτά, εἶναι σὰ ν' ἀφήνωμε ἕνα τυφλό, νὰ προχωρῆ πρὸς ἕνα κρεμνό, χωρὶς νὰ τὸν εἰδοποιοιοῦμε».

Ἀγωνίστηκε χωρὶς κανένα πολιτικὸ κομματισμό, νὰ πείσῃ τοὺς πολιτικοὺς ἡγήτορες τοῦ κόσμου, πὼς ἦταν ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη νὰ σχηματισθῆ μιὰ διεθνὴς κυβέρνηση ἀπὸ διανοουμένους ὅλων τῶν κρατῶν, μὲ εὐρύτερες ἐξουσίες, γιὰ νὰ ἐξασφαλισθῆ ἔτσι μιὰ διαρκὴς εἰρήνη.

Κι' εἶχε ριζώσει στὸ μυαλό του ἡ αἴσθηση, πὼς μιὰ ἀμυδρὴ ἔστω ἀντανάκλαση τῆς εὐνομίας τοῦ Σύμπαντος ποὺ μελετοῦσε, ἦταν δυνατὸν νὰ εἰσδύσῃ καὶ στὸ κόσμο τῶν ἀνθρώπων.

Γιὰ νὰ ἑρμηνεύσωμε ὅμως καλύτερα τὸ ἔργον του, καὶ κάθε του ἐκδήλωση, πρέπει νὰ μελετήσωμε τὸ περιβάλλον του, καὶ τὴν ἐποχή του.

Ρίχνοντας μιὰ ματιὰ στὴ καταγωγή του, ἀρχίζομε ἀπὸ κάτι χωριὰ καὶ μαγαζάκια τοῦ Σβάμπεν τῆς Ν. Δ. Γερμανίας.

Ἐκεῖ κατοικοῦσαν οἱ παληοὶ πρόγονοί του ποὺ ἦσαν ἄσημοι μικρέμποροι ἢ φιλήσυχοι βιοτέχνες Ἑβραϊκῆς καταγωγῆς.

Κανένας τους δὲν εἶχε τραβήξει τὴν προσοχὴ τοῦ κόσμου μὲ κάποια, ἔστω καὶ παραμικρὴ ἐπιτυχία στὰ γράμματα, οὔτε στὸ στενώτερο περιβάλλον τους.

Ὁ ἴδιος ὁ Ἀϊνστάϊν, γεννήθηκε σὲ μιὰ μέτρια πόλη τοῦ Βουτεμπέργκ τῆς Γερμανίας, τὴν Οὔλμ τὸ 1879.

Μικρός, ὄχι μόνο δὲν ἦταν ἕνα «παιδὶ—θαῦμα» ἀλλὰ φαινόταν καὶ ἀνώμαλο, γιατὶ ἄργησε νὰ μιλήσῃ.

Μὰ κι' ὅταν τελικὰ ἄρχισε νὰ μιλᾶ, ἔμεινε πάντα σιωπηλό, κι' ἀποτραβηγμένο ἀπ' τὶς παρέες καὶ τὰ παιγνίδια τῶν συμμαθητῶν του.

Φαίνεται, πῶς ζοῦσε σὲ ἕνα δικό του κόσμο, γιομάτο ὄνειρα καὶ ὁράματα. Ἴσως, ἀπὸ τότε νὰ ἔρρεπε ἡ σκέψη του στὴν ἔρευνα τῶν αἰωνίων Νόμων ποὺ κυβερνοῦσαν τὸ Σύμπαν.

Καὶ ὅταν τὸ ὕψος τοῦ ἀναστήματός του ἀναγνώρίστηκε παγκοσμίως, ἔζησε μακρυὰ ἀπ' τὶς κοινωνικὲς συμβατικότητες, κι' ἔμεινε ἕνας μεγάλος ἐρημίτης, ἐφ' ὅρου ζωῆς αἰχμάλωτος τῆς μουσικῆς καὶ τῶν μαθηματικῶν ἐξισώσεων, ποὺ τοῦ φανέρωναν τὴν ἁρμονία τοῦ κόσμου.

Ἀπ' τὴ πολὺ μικρή του ἡλικία, αἰσθανόταν μιὰ ἄμετρη ἀγάπη πρὸς τὴν Ἐλευθερία, καὶ τρομερὴ ἀπέχθεια πρὸς τὴ βία, ἡ ὁποία ὅπως ἔλεγε προσελκύει τοὺς ἠθικὰ κατώτερους ἀνθρώπους.

Γιαυτό, ἀπεχθάνετο τὸ Ναζιστικὸ μιλιταρισμό, ποὺ ἐδέσποζε στὴ Γερμανία, καὶ ποὺ ἔκανε τὸν ἄνθρωπο νὰ κινεῖται μηχανικὰ σὲ ὡρισμένα πλαίσια. Ἐξ ἴσου ἀπεχθάνετο καὶ τὴν ἐκπαίδευση τῶν σχολείων, ὅταν ἦταν μηχανικὴ καὶ πιεστική.

Πρὶν δημοσιεύση τὴν θεωρία τῆς Σχετικότητος, δὲν εἶχε διακριθῆ πουθενά, οὔτε ὡς μαθητής, οὔτε ὡς σπουδαστής, ἀφοῦ ἄλλωστε εἰς τὶς εἰσαγωγικὲς ἐξετάσεις τοῦ Πολυτεχνείου τῆς Ζυρίχης ἀπερρίφθη.

Δὲν τὸν τραβοῦσαν φαίνεται τὰ κοινὰ μαθήματα, γιατὶ τὸ μυστικὸ του προχωροῦσε σὲ βαθειὲς ἔρευνες, ἀγνώστων περιοχῶν τῆς Ἐπιστήμης.

Πάντοτε ἦταν πολὺ μετριόφρων καὶ πάντοτε ἕνας εὔθυμος καὶ γελαστὸς μποέμ, μὲ μιὰ λεπτὴ χιουμοριστικὴ διάθεση.

Πίσω ὅμως ἀπ' τὸ χαμόγελο καὶ τὸ χιοῦμορ, κρυβόταν ἕνας ἀπαισιόδοξος φιλειρινιστής.

(Συνεχίζεται)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ι. Π. Κασιμάτη
τ. δημοδιδασκάλου

Πρὸς
Τὸ Σεβαστὸν καὶ ἀγαπητὸν Κυθηραϊκὸν Κοινόν.

Θεωρῶ ὀρθὸν νὰ ἀνακοινώσω ὑμῖν τὰ κάτωθι διὰ νὰ γνωρίζει μέχρι ποῦ ἔχει ἐκταθεῖ ἡ λαογραφικὴ μου προσπάθεια διὰ τὸ νησί μας.

Ἐλπίζω νὰ ἀξιωθῶμεν ἵνα ἐκ τῆς ἐπαινεθείσης παρὰ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν Λαογραφικῆς μου Συλλογῆς, ἡ ὁποία ἀποτελεῖται ἐκ 363 δακτυλογραφημένων σελίδων, νὰ καταρτίσωμεν μίαν ἐπίτομον συλλογὴν τῶν μᾶλλον ἐνδιαφερόντων τὸν ἀναγνώστην λαογραφικῶν στοιχείων, ἡ ὁποία ἐν καιρῷ ἐκδιδομένη εἰς βιβλίον νὰ ἀποτελέσῃ τὸ 2ον μέρος τοῦ ὅλου βιβλίου «Ἀπὸ τὴν Παλαιὰ καὶ σύγχρονη Κυθηραϊκὴ ζωή».

Τὸ 1ον μέρος τοῦ βιβλίου τούτου ἔχει ἐκδοθῆ καὶ κυκλοφορεῖ ἀπὸ τὸ 1957 καὶ περιλαμβάνει θρύλους, παραδόσεις καὶ χρονικὰ τοῦ Κυθηραϊκοῦ λαοῦ.

Διὰ τὸ ὅλον ἔργον μου τοῦτο εἶχα τὴν χαρὰ νὰ λάβω πολλὰ συγχαρητήρια καὶ ἐπαίνους καὶ ἀπὸ Κυθηρίους καὶ ἀπὸ ἄλλους παράγοντας ἐκτὸς τῆς νήσου.

Καὶ πράγματι εἰς τὰ ἔργα μου αὐτὰ ἐκτυλίσσονται κατὰ χρονολογικὴ σειρὰ ὅλα τὰ γνωστὰ εἰς ἡμᾶς γεγονότα, τὰ ὁποῖα εἶχον ἐπίδρασι ἐπὶ τῆς ζωῆς τῶν προγόνων μας. Τοιαῦτα εἶναι.

—Ὁ πρῶτος ἐπικισμὸς τῆς Νήσου τῶν Κυθήρων μας,

—Οἱ κατακτηταὶ τῶν Κυθήρων ἀνὰ τοὺς αἰῶνας.

—Οἱ ἀρχαῖοι συγγραφεῖς οἱ γράψαντες περὶ τῆς νήσου μας.

—Ἡ λατρεία τῆς θεᾶς οὐρανίας Ἀφροδίτης.

—Περιπέτειαι τῶν κατοίκων αἱ ὁποῖαι διεδραματίσθησαν εἰς τὴν νῆσον μας.

—Τὸ θέμα τοῦ νέου ἐποικισμοῦ

—Πῶς ἦτο ἡ διοίκησις τῆς νήσου κατὰ τὸν μεσαίωνα.

—Τὰ ἀρχαιολογικὰ μνημεῖα τῆς νήσου μας.

—Τὰ θρησκευτικὰ μνημεῖα τῆς νήσου μας.

—Ἀκόμη καὶ πότε προῆλθεν ἡ ὀνομασία τῶν διαφόρων συνοικισμῶν τῆς νήσου.

—Ἤθη καὶ ἔθιμα τῶν κατοίκων.

Καὶ ἐν γένει κατοπτρίζεται ὅλη ἡ ζωὴ τῶν προγόνων μας ἀπὸ τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους μέχρι σήμερον εἰς τὰ δύο αὐτὰ βιβλία.

Διὰ τοῦτο κατὰ τὴν κοινὴν ὁμολογίαν τὰ δύο αὐτὰ βιβλία πρέπει νὰ εἶναι ὁ πνευματικὸς σύντροφος κάθε Κυθηραϊκῆς οἰκογενείας καὶ τὸ ἱστορικὸν ἐγκόλπιον αὐτῆς. Ἀλλ' ὑπάρχει καὶ τρίτη συλλογὴ Κυθηραϊκοῦ περιεχομένου, ἡ ὁποία ἐπιγράφεται «Συλλογὴ γλωσσικοῦ Κυθηραϊκοῦ ὑλικοῦ», ἀποτελουμένη ἐξ 166 σελίδων, καὶ ἡ ὁποία ἐβραβεύθη, εἰς τὸν διαγωνισμὸν τῆς Γλωσσικῆς Ἑταιρίας Ἀθηνῶν τὸ ἔτος 1956.

Ἐλπίζω οἱ συνεχισταὶ τοῦ ἔργου μου νὰ καταρτίσουν μίαν ἐπίτομον συλλογὴν ἐξ αὐτῆς, ἡ ὁποία ἐκδιδομένη εἰς βιβλίον νὰ ἀποτελέσῃ τὸ 8ον Μέρος τοῦ ὅλου βιβλίου «Ἀπὸ τὴν Παλαιὰ καὶ σύγχρονη Κυθηραϊκὴ ζωή».

Εἰς τὴν συλλογὴν αὐτὴν γράφεται ὅ,τι βγαίνει ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Λαοῦ μας, χωρὶς ἐξωτερικὲς ἐπιδράσεις. Δηλαδὴ τὸ γλωσσικὸν ἰδίωμα τῶν κατοίκων τῆς νήσου, ἤτοι λέξεις μὲ τὴν ἑρμηνείαν των, φράσεις μὲ τὴν ἐξήγησίν των. Φράσεις χαιρετισμοῦ, φράσεις εὐχετήριοι, εὐχές, κατάρες, ὕβρεις, αἰνίγματα, καθαρογλωσσήματα, παροιμίες μὲ τὴν ἐξήγησί τους, γνωμικὰ καὶ ρητὰ μὲ τὴν ἐξήγησί τους, Κάλλανδα Χριστουγέννων, Ἁγίου Βασιλείου καὶ τοῦ Λαζάρου τῆς νύχτας, Μαντινάδες, ἐρωτικές, ἐπαινετικές, δεσπετικὲς χοροῦ, γάμου, βαπτισιῶν, τραπεζιοῦ γιορτῆς.

—Ἐπίσης ὀφείλω νὰ ἀνακοινώσω εἰς τὸ Σεβαστὸν Κυθηραϊκὸν Κοινόν, ὅτι ἔχει καταβληθῆ προσπάθεια διασώσεως τοῦ Κυθηραϊκοῦ τραγουδιοῦ εἰς τὸ γνήσιόν του μέλος. Οὕτω κατὰ τὸ ἔτος 1956, ὅτε εἶχα τὴν τιμὴν νὰ εἶμαι Πρόεδρος τοῦ Τουρισμοῦ Κυθήρων, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον αὐτοῦ, διὰ νὰ διασώσῃ τὸ κυθηραϊκο τραγοῦδι μὲ τὸ γνήσιόν του μέλος. κατήρτισε χορωδίαν ἀπὸ Κυρίες καὶ νέους ἐκ Κυθήρων μὲ ὀργανοπαίκτην τὸν παλαίμαχον ὀργανοπαίκτην Κώσταν Λεουσάκην, ἡ ὁποία, μετὰ ἀρκετὰς δοκιμάς, μετεκαλέσθη ἀπὸ τὰ Κυθηραϊκὰ Σωματεῖα Ἀθηνῶν—Πειραιῶς καὶ δι' ἐξόδων των ἦλθεν εἰς Ἀθήνας καὶ μετέβη εἰς τὸ Λαογραφικὸν Ἀρχεῖον τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, τοῦ ὁποίου ὁ Διευθυντὴς κ. Σπυριδάκης τὴν εἰσήγαγεν εἰς τὸ Μουσικὸν Τμῆμα τοῦ Ἀρχείου καὶ ἐτραγούδησεν ὀκτὼ Κυθηραϊκοὺς σκοποὺς ποὺ ἐμαγνητοφωνήθησαν παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ αὐτοῦ κ. Περιστέρη,

Ὁ κ. Περιστέρης ἐξεφράσθη εὐνοϊκῶς διὰ τὸ κυθηραϊκὸ τραγοῦδι καὶ μάλιστα τρία τραγούδια ἀπ' αὐτὰ εἶπε ὅτι εἶναι μοναδικὰ στὴν Ἑλλάδα. ἤτοι «Ὁ Ἅγιος Γιώργης», τὰ «Κάλλανδα τοῦ Λαζάρου τῆς νύχτας» καὶ ὁ «Παλαιϊκὸς νυφικὸς σκοπός». Ὁ «Παλαιϊκὸς νυφικὸς σκοπὸς» μὲ χρόνον βραδύ, μὲ τόνο βαρὺ καὶ μέλος μελαγχολικό, προσαρμόζεται κάλλιστα εἰς τὴν τελετὴ τοῦ γάμου ὅτε ἡ νύφη ἀποχωρίζεται τῆς μητρικῆς ἀγκάλης καὶ βαδίζει πρὸς νέαν ζωήν.

Ἐδῶ, ἂς μοῦ ἐπιτραπῇ μιὰ τολμηρὴ σκέψις: Μήπως ὁ «Παλαιϊκὸς νυφικὸς σκοπὸς» εἶναι λείψανον τῶν «Ἀδωνισμῶν» τοὺς ὁποίους οἱ λάτρεις τῆς Θεᾶς Ἀφροδίτης ἔψαλλον κατὰ τὴν ἐτησίαν τελετὴν εἰς τὴν Θεὰν διὰ τὸν Ἄδωνιν, τὸν ὡραῖον αὐτὸν νέον καὶ εὐνοούμενον τῆς Θεᾶς, ὁ ὁποῖος εὗρε πρόωρον καὶ οἰκτρὸν θάνατον;

Διὰ τὴν διάσωσιν καὶ τακτοποίησιν τοῦ ἀνωτέρω ὑλικοῦ, ἡ προσπάθειά μου ἐγένετο μετὰ τὸ 80ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας μου, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον μὲ ἐκούρασε πνευματικῶς καὶ σωματικῶς καὶ μοῦ ἐπέφερε τὴν ἀρτηριοσκλήρυνσιν, ἀλλὰ δὲν μετανοῶ, τὸ κάνω χαλάλι, γιατὶ ἀφίνω μία πνευματικὴ κληρονομία στοὺς συμπατριώτας μου.

Μὲ τιμὴ καὶ ἀγάπη
ΙΩΑΝΝΗΣ Π. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ
Συν]χος Δημ]λὸς
Ἀθῆναι, 8]12]1961

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Πρὸς
Τὴν ἐφημερίδα
«Κυθηραϊκὸς Τύπος»

Κύριε Διευθυντά,

Κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς θερινῆς περιόδου, ἐπεσκέφθη τὴν νῆσον μας ἡ χορογράφος κ. Τατιάνα Ἰωάννου, ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ ἐν Πειραιεῖ λαοφιλοῦς συγκροτήματος λαϊκῶν μπαλλέτων, ὑπὸ τὴν ἐμπνευσμένην καλλιτεχνικὴν διεύθυνσιν τῆς κ. Δώρας Στράτου πρὸς ὀργάνωσιν κυθηραϊκοῦ χορευτικοῦ ὁμίλου, διὰ τὴν προβολὴν τῶν γραφικῶν τοπικῶν χορῶν μας εἰς τὸ ἀρχαῖον θέατρον Πειραιῶς εἰς τὸ πλαίσιον εὐρείας λαμπρᾶς προσπαθείας, πρὸς διάσωσιν τῆς θανασίμως δοκιμαζομένης, ἐκκλεκτῆς ἑλληνικῆς λαογραφίας.

Δυστυχῶς ὅμως ἡ ὡραία προσπάθεια προσέκρουσε ἐπὶ τοῦ πορόντος εἰς ἀδικαιολόγητον καθυστέρησιν καὶ ἀδράνειαν ὁδηγοῦσαν εἰς πλήρη ἀποτυχίαν ὀφειλομένην σὺν τοῖς ἄλλοις εἰς τὴν ἀδιαφορίαν μερίδος τοῦ κυθηραϊκοῦ κοινοῦ, πρὸς τοὺς ἐξαιρετικοὺς καλλιτεχνικοὺς χορούς του, λόγω κυρίως ἀλογίστου σνομπιστικῆς καὶ μοδάτης προτιμήσεως πρὸς τοὺς τυχοδιωκτικούς, καννιβαλικοὺς καὶ ἄτεχνους μοντέρνους χορούς. Ἔτι δέ, κατὰ πληροφορορίας, τοπικοὶ παράγουντες ἀναλαβόντες τὸν σχηματισμὸν ὁμίλου, ἐθεώρησαν ἴσως τὴν ὑπόσχεσιν μόνην ὡς πλήρως ἐπαρκῆ, εἴτε προσέκρουσαν εἰς ὀπισθοδρομικὸν δισταγμὸν τῆς νεολαίας μας, ἡ ὁποῖα ἐθεώρησεν ὑποτιμητικὴν τὴν γνησίαν καλλιτεχνικὴν προβολήν της ἀνὰ τὸ Πανελλήνιον καὶ τὴν πατριωτικὴν διαφήμισιν τῶν χορῶν μας.

Δὲν παραδειγματίζονται τοὐλάχιστον ἀπὸ τὸν ἐνθουσιώδη συναγερμὸν τῶν κατοίκων πλείστων περιοχῶν τῆς Ἑλλάδος διὰ μίαν γενικὴν καὶ διεθνῆ ἀκόμη αἰσθητικὴν καὶ τουριστικὴν διαφήμισιν τῆς ἐκλεκτῆς λαογραφίας των;

Ἐκφράζομεν τὴν ἔντονον διαμαρτυρίαν μας διὰ τὴν ἀποκαρδιωτικὴν αὐτὴν κατάστασιν καὶ ἀπευθύνομεν θερμοτάτην ἔκκλησιν πρὸς πάντας τοὺς Κυθηρίους καὶ ἰδιαιτέρως τοὺς ἁρμοδίους καὶ τὴν νεολαίαν μας ὅπως ἀναθεωροῦντες τὴν παθητικὴν τὸ ὀλιγώτερον στάσιν των ἀναλάβουν θαρραλέαν πρωτοβουλίαν πρὸς ἀναβίωσιν καὶ διατήρησιν τῆς ἐκπνεούσης ἐκλεκτῆς λαογραφίας μας, πρὸς τιμὴν τοῦ τόπου μας, τῆς ἱστορίας μας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ μας.

Ποταμὸς Κυθήρων 10-1-1962

Σ. Σ. Ὅλος ὁ κόσμος ὑπογράφει:

Κοσμᾶς Μαζαράκης πρόεδρος κοινότητος Κυθήρων, Νικόλαος Τριφύλλης πρόεδρος κοινότης Ποταμοῦ, Μηνᾶς Βιαρόπουλος πρόεδρος κοινότητος Ἀραναδίκων, Ἰωάννης Καλλίγερος πρόεδρος κοινότητος Καρβουνάδων, Ἰωάννης Νοταρᾶς πρόεδρος κοινότητος Φριλιγγιανίκων, Πέτρος Κασιμάτης πρόεδρος κοινότητος Κοντολιανίκων, Μηνᾶς Πρωτοψάλτης πρόεδρος κοινότητος Μητάτων, Ἀθανάσιος Ποτήρης πρόεδρος κοινότητος Μυλοποτάμου, Τριαντάφυλλος Κορωναῖος πρόεδρος κοινότητος Καραβᾶ, Φραγκῖσκος Λαζαρέτος πρόεδρος κοινότητος Γερακαρίου, Γεώργιος Χριστόφορος πρόεδρος κοινότητος Μυρτιδίων, Κωνσταντίνος Σοφίος πρόεδρος κοινότητος Λογοθετιανίκων, Κ. Λουράντος πρόεδρος κοινότητος Λειβαδίου, Θεόδωρος Μαρσέλλος πρόεδρος κοινότητος Φρατοίων, Ἠλ. Α. Χανιώτης ἱερεύς, Καλλιόπη Χλέντζου, Σαραλ. Παν. Βαγγῆς, Ἐμμ. Καλλίγερος, Μιχ. Τσιτίλιος, Δημ. Μαργέτης, Βασ. Κασιμάτης. Λαζ. Βέζος, Ἐμμ. Σοφίος, Μηνᾶς Μυλωνόπουκος, Νικ. Δαπόντες, Θεόδ. Γκιουζέλης, Γεώρ. Καλλίγερος, Θεόδ. Τζωρτζόπουλος, Ἰωάν. Φατσέας, Εὐάγγ. Π. Μουλός, Νικ. Μταγιώκος, Ἰωάν. Καστρίσιος, Χαράλ. Λογοθέτης, Ι. Β. Βαγγῆς, Γεώρ. Μαῦρος, Ἰωάν. Σούγιανης, Ἐμμ. Γαμβάκης, Χαράλ. Τζωρτζόπουλος, Δημοσθ. Τζανίδης, Ἰωάν. Λογοθέτης, Ἐμμ. Δαπόντες, Χ. Π. Κασιμάτης, Ι. Γ. Πετρόχειλος, Παν. Κ. Ἀρώνης, Παν. Κανέλης, Θ. Χ. Κασιμάτης, Π. Δ. Σάμιος, Μαρῖνος Τριφύλλης, Ἐμμ. Ἀντ. Τριφύλλης, Γεώρ. Ι. Σεμιτέκολος, Γ. Π. Σουρῆς, Μποτῆς Κασιμάτης, Π. Α. Τριφύλλης, Νικ. Ι. Κασιμάτης, Γ. Β. Κασιμάτης, Γ. Ι. Καοιμάτης, Θ. Καρύδης, Παν. Σουρῆς, Γεώρ. Π. Μαγιονέζος, Παν. Κοντολέων, Ἐμμ. Μαγιονέζος, Παν. Β. Μουλός, Σπ. Κλ. Πετρόχειλος, Χαράλ. Λειβαδίτης, Νικ. Λειβαδίτης, Ἀνδρ. Γ. Κορωναῖος, Θεόδ. Ἀνδρόνικος, Ἐμμ. Μεγαλοκονόμος, Δημ. Πανάρετος, Κων. Π. Τριφύλλης, Εὐστρ. Θεοδωράκης, Παν. Γ. Σουρῆς, Θεόδ. Φαρδούλης, Ι. Π. Κορώνης, Ἐμμ. Καλογρίδης, Μην. Λογοθέτης, Πολ. Γερακίτης, Νικ. Α. Φαρδούλης, Δημ. Κουλεντιανός, Νικ. Κουλεντιανός, Ι. Γ. Φαρδούλης, Βασ. Ἀρσενάκης, Ἀνδρ. Βαρυπάτης, Ι. Σάμιος, Παν. Κουλεντιανός, Μαριγούλα Ἐμμ. Τριφύλλη, Εἰρήνη Ι. Τριφύλλη.

Ἔπονται 413 ὑπογραφαί

Πρὸς τὴν ἐφημερίδα
«Κυθηραϊκὸς Τύπος»

Κύριε Διευθυντά,

Εἴδαμε στὰ Κυθηραϊκὰ φῦλλα σας ἀναγκαῖα σχόλια γιὰ τὴ μέση παιδεία τοῦ τόπου μας.

Σωστὰ ζητεῖτε συμπλήρωσι τοῦ διδικτικοῦ προσωπικοῦ τοῦ γυμνασίου μας. Ἀλλὰ ὑπάρχει καὶ τὸ οἰκονομικὸ πρόβλημα ποὺ γιὰ μᾶς τοὺς γονεῖς καὶ κηδεμόνες κατάντησε δρᾶμα.

Ἐκφράζομεν πάνω σ' αὐτὸ τὴν ἀπορία τούτη:

Ἐνῶ ἐπιδοτοῦνται χοῖροι, σταῦλοι, ἀγελάδες, ἀρνιὰ ἀκόμα καὶ σανά, γιὰ τὰ παιδιά μας ὑπάρχει μόνο ἡ διέξοδο τῆς Αὐστράλιας τόσο, ποὺ μεταναοιώνομε καμμιὰ φορὰ δὲν τὰ κάναμε... ὑποζύγια. Ἐκτὸς ἀπὸ τ' ἄλλα μεγάλα ἔξυδά μας πληρώνομε καὶ μεταφορικὰ στὸ γυμνάσιο διακόσες δραχμὲς τὸ μῆνα καὶ προβλέπεται αὔξησι. Πῶς θὰ τὰ μορφώσομε μὲ τὴ φτωχή μας γῆ καὶ τὸ μικρό μας ἡμερομίσθιο κι' αὐτὸ ὄχι ταταχτικό; ἢ πρέπει νὰ μείνουν τυφλὰ σὰν ἐμᾶς στὴν ἐποχὴ τοῦ ἀτόμου; γιατὶ νὰ μὴν λαμβάνεται κάποια μέριμνα καὶ γιὰ μιὰ μικρὴ ἐπιδότησι τῶν ἀγροτοπαίδων σὲ τέτοιες περιστάσεις; γιατὶ νὰ ἔχουν αὐτὸ τὸ προνόμοιο τὰ ζῶα μονάχα;

ΜΗΝΑΣ ΝΙΚ. ΓΑΥΤΣΟΣ

ΣΤΗΛΗ ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΟΥ

ΠΡΟΓΝΩΣΙΣ ΚΑΙΡΟΥ

Διατὶ ἡ πρόγνωσις καιροῦ βοηθεῖ πλήρως τὸν μεμονωμένον προγνώστην.

Σειρὰ ἄρθρων τοῦ κ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ Ν. ΜΑΡΣΕΛΛΟΥ

Ἄνεμοι ἐποχῶν

Τὰ δημιουργούμενα κενά, ποὺ ἀφίνουν οἱ κατακόρυφες αὐτὲς μεταφορές, τρέχουν καὶ καταλαμβάνουν, τὰ εἰς τὰ γύρω εὑρισκόμενα ψυχρότερα ρεύματα. Ὅπως βλέπωμεν καὶ τὸ μπουρίνι εἶνε μία ἀναταραχή. Δὲν εἶνε ἕνα μέτωπον, διότι δὲν ἔχει οὔτε ἔκτασιν οὔτε φέρνει μαζί του τὸ πολικὸν κρύο. Εἶνε ὅμως μία τοποθεσία ἕνα κέντρον ἀνεφοδιασμοῦ χαμηλῶν πιέσεων. Τὴν θέσιν τοῦ τροπικοῦ θερμοῦ ἀέρος τὴν ἔχει ἡ τοπικὴ τοῦ ἐδάφους ὑπὸ τοῦ ἡλίου θέρμανσις. Τὴν δὲ θέσιν τοῦ πολικοῦ, ἡ ὁπωσδήποτε ἀκόμη ψυχρὰ τοῦ Μαΐου ἀτμόσφαιρα, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνῆκεν ὁ ἀέρας τῆς τοποθεσίας ποὺ ἐθερμάνθηκε. Μὲ τὴν ἄνοδόν του ὁ ἀέρας αὐτὸς δημιουργεῖ τὶς ὡς ἄνω εὐνοϊκὲς διὰ τὶς συμπυκνώσεις συνθῆκες οἱ ὁποῖες ὅλο καὶ ἐνισχύονται ὅσο ἀνεβαίνη ὁ ἥλιος. Διὰ τοῦτο τὰ μπουρίνια ἐκδηλώνονται μᾶλλον τὶς ἀπογευματινὲς ὥρες.

Τὰ μπουρίνια ἔχουν πάντοτε ὡς ἀφετηρίαν τὴ σκοτεινὴ μᾶζα τοῦ σύννεφου ποὺ ξαφνικὰ παρουσιάσθηκε σὲ κάποιο μέρος τοῦ ὁρίζοντος. Στὸ μέρος αὐτὸ ἐξελίσσεται μιὰ ἀτμοσφαιρικὴ ἀναταραχὴ τῆς ὁποίας τὰ χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα εἶνε ἡ ραγδαία βροχή. δυνατὸς ἀέρας καὶ ἀστραπὲς καὶ βροντές, ποὺ δὲν ἀποτελοῦν τὰ αἴτια τοῦ μπουρινιοῦ, ἀλλὰ τὸ ἀποτέλεσμα· ἀπὸ ἐκεῖ ξαπλώνει ἡ ἀντάρα πρὸς μίαν κατεύθυνσιν, ἐνῶ ἀφίνει στὸ πέρασμά της καταρακτώδεις βροχές.

Τὴ ἐποχὴ αὐτὴ ὅταν βρίσκεστε μὲ τὴ βάρκα, καλὰ εἶνε νἄχετε τὸ νοῦ σας εἰς τὸν ὁρίζοντα, στὶς ὑπόκωφες βροντὲς καὶ στὶς ἀπομακρυσμένες ἀστραπές. Διότι τὸ μπουρίνι εἶνε ἐπικίνδυνο ὅπως τὸ λέγει καὶ ἡ παροιμία «Τοῦ ναυτικοῦ ἡ γυναῖκα τὸ Μαγιάπριλο χηρεύει». Ὅταν λοιπὸν δῆτε τέτοια σημάδια περιμένετε ἀπό στιγμὴ σὲ στιγμὴ τὸ ξέσπασμα τοῦ μπουρινιοῦ. Ὅταν δὲ θὰ κάνη μιὰ φορὰ τὴ πρώτη του ἐμφάνισι τὸ περιμένετε καὶ τὴν ἐπομένη καὶ τὴν μεθεπομένη, ἕως ὅτου περάσουν καμμιὰ 20]ριὰ ἡμέρες. Ἡ διάρκειά του εἶνε μικρή. Βαστᾶ μία ὡς δύο ὧρες, ἀλλὰ μπορεῖ νὰ κάνη δυὸ καὶ τρεῖς ἐμφανίσεις τὴν ἴδια ἡμέρα. Κατόπιν, ὅπως ξαφνικὰ ἦλθε ἔτσι καὶ ξαφνικὰ ἐξαφανίζεται ἡ ἀντάρα καὶ τὴ θέσι της τὴν καταλαμβάνει μιὰ ὡραία ἡμέρα μὲ λαμπρὸ ἥλιο καὶ καθαρὸ οὐρανὸ ποὺ σὲ κάνει καὶ ξεχνᾶς τὸν κατακλυσμὸ ποὺ πρὶν ἀπὸ λίγο πέρασε.

Ὁ ἀέρας ποὺ περιβάλλει τὴν γῆν ἔχει ἕνα βάρος. Τὸ βάρος αὐτὸ εἶναι ἡ ἀτμοσφαιρικὴ πίεσις. Εἰς κάθε τόπον τὸ βάρος τῆς ἀτμοσφαιρικῆς πιέσεως εἶναι ἴσον μὲ τὸ βάρος τοῦ ὅλου ἀέρος ποὺ εἶναι ἐπάνω ἀπὸ τὸν τόπον αὐτόν. Ἄρα εἰς τὰ ὑψηλότερα μέρη (εἰς τὰ βουνὰ) ἡ πίεσις εἶνοι μικροτέρα καὶ εἰς τὰ χαμηλότερα μεγαλειτέρα. Τὴν ἀτμοσφαιρικὴν πίεσιν τὴν μετροῦμε μὲ τὸ βαρόμετρον. Εἶναι ἕνα ὄργανον τὸ ὁποῖον στηρίζεται εἰς τὸ πείραμα τοῦ Τορρικέλι καὶ γίνεται ὡς ἑξῆς:

Πέρνομε ἕνα σωλῆνα μήκους 4 μ. περίπου, κλειστὸν στὸ ἕνα ἄκρον καὶ τὸν γεμίζομε ὑδράργυρου. Σκεπάζομε κατόπιν μὲ τὸ δάκτυλό μας τὸ ἄκρον τοῦ σωλῆνος καὶ τὸν ἀναποδογυρίζομε, βυθίζοντας τὸ ἄκρον του μὲ τὸ δάχτυλό μας μαζί, σὲ μιὰ λεκάνη ποὺ ἔχει ὑδράργυρον. Ὅταν τραβήξουμε τὸ δάκτυλό μας θὰ δοῦμε, ὅτι θὰ πέσῃ λίγο τι ὁ ὑδράργυρος πρὸ τὰ κάτω καὶ ἀμέσως θὰ σταματήσῃ ὅταν θὰ φθάσῃ εἰς τὸ σημεῖον τοῦ σωλῆνος ποὺ βρίσκεται εἰς τὰ 76 ἑκατοστὰ τοῦ μέτρου, ἐπάνω ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὑδραργύρου τῆς λεκάνης. Εἰς τὸ σημεῖον αὐτό, τὸ βάρος τοῦ ὑδραργύρου ποὺ εἶναι μέσα εἰς τὸν σωλῆνα, ἰσορροπεῖ μὲ τὸ βάρος τῆς ἀτμασφαιρικῆς πιέσεως, ποὺ πιέζει τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὑδραργύρου ποὺ εἶναι εἰς τὴν λεκάνην. Ἂν ὅμως λόγω ψύχους π.χ. αὐξηθῆ ἡ ἀτμοσφαιρικὴ πίεσις, τότε θὰ αὐξηθῆ καὶ ἡ πίεσις ποὺ ἐξαπκεῖται ἐπάνω εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὑδραργύρου τῆς λεκάνης, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θὰ ἔχη ὡς συνέπειαν καὶ τὴν ὕψωσιν τοῦ ἐντὸς τοῦ σωλῆνος ὑδραργύρου. Ἂν ἀντιθέτως πέση ἡ πίεσις, τότε θ

Η ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΚΟΜΠΡΕΣΣΕΡ ΚΑΙ ΜΠΟΥΛΤΟΖΑΣ

Διευκρινίσεις του κ. ΓΕΩΡ. ΚΟΚΣΜΑ

Στὴ διαχείρισι ποὺ ἀνελαβα κομπρεσσὲρ καὶ μπουλτόζας τοῦ Π.Σ.Ε. στὰ Κύθηρα, μερικὰ πράγματα δὲν παρουσιάζονται ἀρκετὰ σαφῆ καὶ γιὰ τοῦτο θεωρῶ σκόπιμο νὰ προβῶ στὶς ἀναγκαῖες διευκρινίσεις.

Πολλοὶ ὀνοματίζουν αὐτὲς τὶς μηχανές, «κομπρεσὲρ καὶ μπουλτόζα τοῦ Κόκσμα». Ὅπως ξανάγραψα ὅμως, ἀποτελοῦν δῶρα τῶν Γερμανικῶν ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΩΝ Ἐκκλησιῶν πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς Χριστιανοὺς τῶν Κυθήρων μὲ ὡρισμένους ἀπαραίτητους ὅρους.

Καὶ ἐξηγοῦμαι.

Τὸ συγκρότημα θὰ παραμείνη στὰ Κύθηρα γιὰ ὅσον καιρὸ ὑπάρχει ἐργασία. Ὅταν δὲν ὑπάρχει διόλου ἐργασία, ἄλλες ἑλληνικὲς ἐπαρχίες θὰ μπορέσουν εὔκολα νὰ τὶς μεταχειρισθοῦν.

Αὐτό, θὰ πῆτε, εἶναι παράξενο, εἴτε μᾶλλον ἀλόκοτο· εἴμαστε, ἢ δὲν εἴμαστε ἰδιοκτῆτες ἐμεῖς;

Τὸ ξεκαθαρίζω.

Γιὰ λόγους δίκαιης ἰδιοκτησίας καὶ διαχείρισης, γιὰ ζητήματα ἀσφάλειας, γι' ἀνώτατο ἔλεγχο κίνησης, γιὰ εὔκολη κι' ἐλεύθερη μεταφορὰ καὶ γιὰ ἄμεση ἑτοιμότητα χρησιμοποίησης ἔξω ἀπ' τὸ νηνί, ἡ δικαιοδοσία τῆς ἰδιοκτησίας παραμένει στὸ Παγκόσμιο Συμβούλιο Ἐκκλησιῶν.

Ὅταν ὅμως μὲ ρώτησε τὸ Ἀνώτατο Συμβούλιο τοῦ Π.Σ.Ε. γιὰ πόσον καιρὸ χρειαζόμαστε τὸ συγκρότημα στὸ νησί, ἀπάντησα μὲ τὴ δέουσα λεπτότητα: «Ἑξῆντα ἑπτὰ χρόνια». Ὑποθέτω, δὲν ἔκαμα λάθος στὸ χρόνο.

Εἶναι λοιπὸν αὐτονόητο ὕστερα ἀπ' ὅλα αὐτά, ὅτι ὁ ἔλεγχος διαχειρίσεως τῶν μηχανῶν αὐτῶν, παραμένει στὸ Παγκόσμιο Συμβούλιο Ἐκκλησιῶν καὶ διενεργεῖται τακτικά, ὅταν ἡ Σεβαστὴ Προϊσταμένη Ἀρχή μου κρίνει τοῦτο ἀναγκαῖο.

Αὐτὴ εἶναι ἡ ἐπίσημη θεωρητικὴ πλευρὰ τοῦ ζητήματος, μποροῦμε νὰ ποῦμε.

Ἡ πρακτικὴ εἶναι τούτη:

Ἂν οἱ Κυθήριοι δὲν μποροῦν νὰ ὀνομασθοῦν ἀπόλυτοι ἰδιοκτῆτες τοῦ συγκροτήματος μποροῦν ὅμως ἂν θέλουν νὰ τὸ χρησιμοποιήσουν γιὰ 67 χρόνια. Τί λέτε φίλοι μου; μήπως σᾶς πέφτουν λίγα;

Ἀλλ' ἂς προχωρήσωμε.

Σύμφωνα μὲ τὸν τῦπο τῆς προσφορᾶς καὶ τὸ χαρακτῆρα της, τὸ συγκρότημα διετέθη στοὺς Κυθηρίους διὰ μέσου τοῦ ἐπισήμου Θρησκευτικοῦ ἀντιπροσώπου των Μητροπολίτου Κυθήρων κ. Μελετίου.

Καὶ πραγματικὰ ὁ Σεβασμιώτατος ἐδέχθη ἐπίσημα τοὺς ὅρους αὐτούς. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν εἶναι τεχνικός, πρέπει νὰ διαθέτη ἀντιπρόσωπο ποὺ νὰ χειρίζεται αὐτὰ τὰ ζητήματα ἀντ' Αὐτοῦ, γιὰ τὰ Κύθηρα.

Τὸ Παγκόσμιο Συμβούλιο Ἐκκλησιῶν, ἠθέλησε ὅπως ἀναλάβη αὐτὸ τὸ ἔργο ὁ ἀντιπρόσωπός του στὰ Κύθηρα μηχανικὸς καὶ Κυθήριος πιά, Γεώργιος Μ. Κόκσμα καὶ γιὰ τὸ ὁποῖο τὸν χρηματοδοτεῖ. Τὰ χρήματα αὐτὰ πρέπει ν' ἀντισταθμίζονται ἀπ' τὰ ἔσοδα κομπρεσσὲρ καὶ μπουλτόζας, χωρὶς κέρδη καὶ ἂς κόπτονται γιὰ τὸ ἀντίθετο οἱ καλοθελητές μας. (Φυσικά, ἂν κάποιος χρειάζεται τὸ συνρκότημα γιὰ νὰ καρπωθῆ κέρδος ἀπ' αὐτὸ καὶ ποὺ ἔρχεται σὲ δεύτερη μοῖρα τὸ συμφέρο τοῦ τόπου, πρέπει νὰ πληρώση κάτι περισσότερο).

Καταλάβατε λοιπὸν πῶς ἔχει τὸ πρᾶγμα;

Λυποῦμαι ποὺ σᾶς φαίνεται κάπως περιπλεγμένο, ἀλλὰ δὲν μποροῦμε νὰ κάνομε διαφορετικά. Ἐντολὲς ἐκτελοῦμε κι' ἐμεῖς.

Καὶ τώρα ἡ τιμή:

Ἡ τιμὴ δὲν εἶναι τίποτα γιατὶ τὸ συγκρότημα δουλεύει γιὰ σᾶς καὶ μὴν ἀκοῦτε τοὺς ἀνεύθυνους ὠρυγμούς...

Σεῖς πρέπει νὰ πληρώνετε τὰ καύσιμα, γρᾶσσο, μηχανέλαιο τοῦ κάρτερ καὶ τοῦ ὑδραυλικοῦ συστήματος, φθειρόμενα ἀνταλλακτικά, μισθὸ τοῦ ὁδηγοῦ καὶ βοηθοῦ, ἐπισκευὲς μικρὲς καὶ μεγάλες, ἀσφάλεια (30 δρχ. τὴν ἡμέρα) καὶ γιὰ κάποια ρεζέρβα. Ὅλ' αὐτὰ τὰ ὑπελόγισα σὲ ἑκατὸ (100) δρχ. τὴν ὥρα. Αὐτὰ ὅμως εἶναι πάρα πολὺ λίγα. Ἡ τιμὴ πρέπει νὰ εἶναι σήμερα ἑκατὸν εἴκοσι (120) δρχ. τὴν ὥρα σὺν ποσοστὸ διαδρομῆς.

Αὐτὸ γίνεται ὅταν τὸ συγκρότημα πρέπει νὰ ἐργασθῆ κάπου, μονάχα γιὰ μιὰ μέρα.

Ὁ ἐνδιαφερόμενος πρέπει νὰ πληρώση κάθε μετακίνησι, ὁλόκληρη τὴ διαδρομὴ πρὸς τὸ μέρος ἐργασίας. Γιὰ δύο ἡμερῶν ἐργασία ἐκεῖ, πρέπει νὰ πληρωθοῦν τὰ 80 ο)ο. Γιὰ τρεῖς μέρες τὰ 60 ο)ο κλπ. Ἀπὸ ἕξη μέρες ἐργασία καὶ πλέον, δὲν πληρώνει διαδρομή. Καὶ ὅλ' αὐτά, γιατὶ δὲν εἶναι ὀρθὸ καὶ οὔτε κὰν δυνατὸ νὰ διάθέτη μηχανήματα τὸ Π.Σ.Ε. καὶ νὰ δίνη κι' ἀπὸ πάνω τὰ ἔξοδα λειτουργίας των. Δυστυχῶς δὲν ἔχομε λεπτὰ νὰ σκορπᾶμε δεξιὰ κι' ἀριστερά. Ἁπλούστατα, ἕνας ὅμιλος Χριστιανῶν ἀδελφῶν, μπορεῖ κάποτε νὰ συνδράμη τοὺς ἀδυνάτους, ὡς τό μέτρο τοῦ δυνατοῦ καὶ ἰδιαίτερα ὅταν οἱ ἴδιοι βοηθοῦν τὸν ἑαυτό τους. Ἐπιθυμοῦμε νὰ πιστεύετε ὅτι τὸ σεβαστὸ Π.Σ.Ε. ὁ Σεβ. Μητροπολίτης σας καὶ ὁ Κόκσμα σας, κάνουν ὅτι μποροῦν νὰ κάνουν γιὰ Σᾶς. Ἐμεῖς οἱ Χριστιανοί, ἔχουμε ἱερὴ ὑποχρέωσι ὄχι μονάχα νὰ λέμε πῶς ἀγαπᾶμε, μὰ καὶ νὰ βοηθᾶμε ὁ ἕνας τὸν ἄλλο γιὰ τὴν πίστη μας, γι' ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ μας. Αὐτὸ εἶναι ὅλο κι' ὅποιος μπορεῖ κι' ἀπὸ Σᾶς, ἂς κάνει τὸ ἴδιο.

ΓΕΩΡ. ΚΟΚΣΜΑ

ΜΗΧΑΝΑΙ ΚΑΤΑ ΘΗΡΑΣ

Ἡ νόμιμος χρησιμοποίησις τῆς μοτοσυκλέττας. πρὸς ἐπιτάχυνσιν ἐξοντώσεως τοῦ θηράματος.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γεννήσεις

Ἡ κ. Ἑλένη Γεωργίου Μαύρου ἐκ Χώρας ἔτεκεν θῆλι εἰς Γενικὸν Νοσοκομεῖον.
Εὐχόμεθα νὰ ζύση.
Γ. Σεμιτέκολος

Ἡ κ. Ἑλένη Γ. Καλλίνικου ἐκ Φραστίου ἔτεκεν δίδυμα, ἄρρεν καὶ θῆλι εἰς Γεν. Νοσοκομεῖον
Εὐχόμεθα νὰ ζήσουν.
Σταματ. Λεονταράκης

Ἡ κ. Ἑλένη Στυλλιανοῦ Μεγαλοοικονόμου ἐκ Ποταμοῦ ἔτεκεν ἄρρεν εἰς Πειραιᾶ.
Εὐχόμεθα νὰ ζύση.
Μιχαὴλ Θ. Μεγαλοοικονόμος

Ἀρραβῶνες

Ὁ Βασίλειος Ἐμπ. Ξυλιώτης ἐκ Νέας Ἐρυθραίας καὶ ἡ Γεωργία Ἀλεξ. Κασιμάτη ἠρραβωνίσθησαν εἰς Καραβᾶν.
Εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν.
Σπῦρος Ἀλεξ. Κασιμάτης

Ὁ Γεώργιος Νικολ. Τξάνες ἐκ Λιβαδίου καὶ ἡ Ἀριστέα Δ. Λουράντου ἠρραβωνίσθησαν εἰς Χώραν,
Εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν.
Σπῦρος Γ. Σεμτέκολος

Ο κ. Σπῦρος Στρατηγός. Ἡ Ἀθηνᾶ Δαμιανοῦ Τσιγκριμάνη ἐτέλεσαν τοὺς ἀρραβῶνας ἐν Πειραιεῖ.
Εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν
Ὁ Κυθηραϊκὸς Τύπος

Γάμοι

Ὁ Ἰωάννης Γιαννιώτης καὶ ἡ Ἀγάπη Καρδαμηλάκη ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των ἀναχωρήσαντες εἰς Αὐστράλιαν.
Εὐχόμεθα νὰ ζήσουν.
Ι. Α. Τ.

Ὁ Δημήτριος Π. Κουλεντιανὸς καὶ ἡ Καχαρούλα Πσλυχρόνη Γερακίτη ἐτέλεσαν τοὺς Γάμους τους εἰς Τριφυλλιάνικα.
Εὐχόμεθα βίον ἀνέφελον.
Μαρία Ε. Μπαρτσώκα
Σάσα Π. Τριφύλλη

Πένθη

Ἀπεβίωσεν εἰς Νοσοκομεῖον «Βασιλεὺς Παῦλος ἐν Πειραιεῖ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Δημ. Ταμείου Χώρας Λεωνίδας Σταύρου Σταυριανᾶκος ἐκ Σκουταρίου Λακωνίας ἐτῶν 59 πάσχων ἐκ καρκίνου. Ὁ μεταστὰς ὑπηρέτησεν εἰς Κύθηρα ἀπὸ τοῦ 1933.

Ἐλάτρευε τὰ Κύθηρα ἐξυπηρέτη δὲ τοὺς Κυθηρίους πολυειδῶς καὶ ποικιλοτρόπως καὶ διε; κρίνετο διὰ τὰ φιλανθρωπικά του αἰσθήματα. Ἅπασα ἡ Κοινωνία τῶν Κυθήρων συμπαρίσταται εἰς τὸ βαρὺ πένθος τῆς οἰκογενείας του εὐχομένη τὴν ἐξ ὕψους παραμυθίαν. Ι.Α.Τ.

—Ἀπεβίωσεν εἰς Κύθηρα ὁ Γεώργιος Μπόμπολος ἐτῶν 73.
Εἰς τοὺς συγγενεῖς του εὐχόμεθα συλλυπητήρια.
Ἐμμ. Καλογρίδης

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ

Καφεζαχαροπλαστεῖον
Ἐν Χώρα Κυθήρων

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΕΜΜ. ΔΑΠΟΝΤΕ

Ἠλεκτρικὸν ψυγεῖον — Γλυκίσματα ἐκλεκτὰ Ἀθηνῶν καὶ Κυθήρων
Παγωτὰ Ἔβγα καὶ ἐγχώρια.
Αἰσθητικὴ ἐμφάνισις, πλήρης καθαριότης, ἐξυπηρέτησις ἄκρα.
Τιμαὶ προσιταὶ εἰς πάντας.

ΕΠΑΙΝΟΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΠΡΟΣ ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΝ

Δημοσιεύομεν κατωτέρω ἔγγραφον τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν πρὸς τὸν δημιουργικὸν λαογράφον μας κ. Ἰωάννην Π. Κασιμάτην συν]χον δημ]λον διὰ τοῦ ὁποίου ἐπαξίως ἐπαινεῖται καὶ ἀμοίβεται οὗτος, διὰ λαογραφικὴν ἐργασίαν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀριθ. Πρωτ. 42454

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5-8-1961

Π ρ ὸ ς
Τὸν κ. Ἰωάννην Π. Κασιμάτην
Ἐνταῦθα

Ἀριστομένους 65

Ἀνακοινοῦμεν ὑμῖν εὐχαρίστως, ὅτι ἡ Ὁλομέλεια τῆς Ἀκαδημίας, μετὰ τὴν γνώμην τῆς τάξεως τῶν Γραμμάτων καὶ Καλῶν Τεχνῶν, ἀπένειμεν εἰς ὑμᾶς ἔπαινον μετὰ χρηματικῆς ἐνισχύσεων δραχμῶν δύο χιλιάδων (2 000) διὰ τὴν λίαν ἀξιόλογον ἀπὸ ἀπόψεως πλούτου καὶ μεθόδου καταρτισθεῖσαν παρ' ὑμῶν λαογραφικὴν συλλογὴν ἐκ Κυθήρων, τὴν ὁποίαν ὑπεβάλετε εἰς τὴν Ἀκαδημίαν διὰ τὸ Λαογραφικὸν Ἀρχεῖον αὐτῆς.

Μετὰ τιμῆς
Ὁ Πρόεδρος
Ἐπαμ. Α. Θωμόπυλος
Ὁ Γεν. Γραμματεύς
Α. Κ. Ὀρλάνδος

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΕΥΕΡΓΕΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

Τὴν 31-1-62 εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθήρων ἐπὶ παρουσία τῶν Ἀρχῶν, πλῆθος κόσμου καὶ τῶν μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου καὶ Δημ. Σχολείου ἐγένετο ἐπιμνημόσυνος δέησις ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν εὐεργετῶν τοῦ Γυμνασίου Σπυρίδωνος Στάθη καὶ Εὐσταθίου Δηλαβέρη ὡς καὶ λοιπῶν Δωρητῶν αὐτοῦ.

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΥΠΟ ΤΗΝ ΥΨΗΛΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΟΥ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΥ κ. ΔΗΜ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗ

Ἡ Κυθηραϊκὴ Λέσχη Ἀθηνῶν Πειραιῶς (Σωματεῖον ἀνεγνωρισμένον) ὀργανώνει μεγάλην Κυθηραϊκὴν χοροεσπερίδαν ἐν Ἀθήναις, ὑπερ τῶν σκοπῶν αὐτῆς τὴν 25ην Φεβρουαρίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ τῆς 9ης ἑσπερινῆς ὥρας μέχρι πρωΐας. εἰς τὰς πολυτελεστάτας εὐρυχώρου καὶ ὑπερόχως διακεκοσμιένας αἰθούσας τοῦ γνωστοῦ νυκτερινοῦ κέντρου ἐν Ἀθήναις ΑΣΠΕΡΑΝΤΟ ὁδὸς Χάμιλτον ἀρ. 6 στάσις Ἀγγελοπούλου (ὁδοῦ Πατησίων). Ἐκτὸς τῶν Κυθηραϊκῶν ἐκδηλώσεων τῆς βραδυᾶς ἡ Κυθηραϊκὴν Λέσχη ἐξησφάλισε καὶ ὁλόκληρον τὸ Εὐρωπαϊκὸν πρόγραμμα τοῦ Κέντρου μετὰ τῆς ἐξεραιτικῆς ὀρχήστρας του.

Τιμὴ εἰσητηρίου καθορίσθη δρχ. 50 κατ' ἄτομον.

Οὐδεμία ὑποχρέωσις ἀνελήφθη διὰ τὴν κατανάλωσιν εἰδῶν ἐκ τοῦ κέντρου. Οἱ ἐπιθυμοῦντες ὅμως θὰ εὑρίσκωσι πλουσίαν ποικιλίαν φαγητῶν καὶ φρούτων εἰς τιμὰς ἐξαιρετικῶς λογικάς.

Ἐξασφαλίσατε ἐγκαίρως τὸ τραπέζι σας μόνον ἐκ τῆς Κυθηραϊκῆς Λέσχης ὁδὸς Πανεπιστημίου ἀριθ. 65 τηλέφωνα 28.791 καὶ 31.201. Καθημερινῶς καὶ καθ' ὅλας τὰς ὥρας.

ΕΚ ΤΗΣ ΚΥΘΗΡΑΪΚΗΣ ΛΕΣΧΗΣ

ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΑΠΟΡΩΝ ΚΟΡΑΣΣΙΔΩΝ

Τὴν 29-1-61 ἡ ὡς ἄνω Ἐπιτροπὴ ἡπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ὑπ]τοῦ Χωρ]κῆς κ. Ταταράκη συνῆλθεν εἰς σύσκεψιν εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐν Χώρα. Κατὰ ταύτην ἀπεφασίσθη ὅπως κατὰ τὴν 25-2 62 δοθῆ Παγκηθυραϊκὴ χοροεσπερὶς ὀργανουμένη παρ' αὐτῆς καὶ ὑπὲρ τῶν σκοπῶν της καὶ ὑπὸ τὴν δ]σιν τῆς Κυρίας Παναγιώτας Πετροχείλου.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ

Τοὺς κάτωθι δωρητάς:

α) Πηνελόπη Λαχανᾶ διὰ 15 λιρ. Ἀγγλίας.

β) Γεώργιον Μανωλέσον διὰ 10 λιρ. Ἀγγλίας.

γ) Βασιλικὴν Γ. Βρεττοῦ διὰ 1.000 δρχ.

δ) Δημήτριον Μαυρομμέτην διὰ 500 δρχ.

δι' ὧν ἐπετελέσθη ἀντικατάστασις τῆς ὀροφῆς τοῦ Σχολείου Λογοθετιανίκων διὰ μπετὸν ἁρμὲ θερμῶς συγχαίροντες εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν ἀγάπην των πρὸς τὸ χωρίον μας καὶ τὰ χριστιανικά των αἰσθήματα.

ΗΛΙΑΣ ΧΑΝΙΩΤΗΣ Ἱερεὺς

Εὐχαριστήρια

Πρὸς τὸν Ὑπουργὸν Παιδείας κ. Γρηγόριον Κασιμάνην

Ἡ Σχολικὴ Ἐφορία τοῦ Γυμνασίου Κυθήρων πρὸς ἣν ὁ κ. Ὑπουργὸς ἀπέστειλε δρχ. 30. 000 ἀπέστειλε Αὐτῷ θερμοτάτας εὐχαριστίας.

Ὡσαύτως ὁ κ. Γυμνασιάρχης Κυθήρων ἀπέστειλε συγχαρητήριον τηλεγράφημα πρὸς τὸν κ. Ὑπουργὸν ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ ἑορτῇ Του.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ

Πανηγυρικῶς μετ' ἀρτοκλασίας ἑορτάσθη ἡ 30-1-62 ἡμέρα τῶν 3 Ἱεραρχῶν ἐν τῷ Μητροπαλιτικῷ Ναῷ Χώρας παρὰ τοῦ Γζμνασίου Κυθήρων.

Κατὰ ταύτην ὡμίλησεν ὁ καθηγητὴς Γυμνασίου κ. Ι. Καπετανάκης. Τὸν γλαφυρόν του πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἔκλεισεν ὁ ὁμιλητὴς μετ' ὡραίας προσλαλιᾶς πρὸς τοὺς μαθητὰς παροτρύνας αὐτοὺς ὅπως βαδίσωσι τὸ ὑπέροχον παράδειγμα Ἐκείνων.

Διάλεξις

Τὴν 30-1-62 ἐδόθη διάλεξις εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Κ. Συνδέσμου εἰς Χώραν μὲ ὁμιλήτρια τὴν Δδα Θέμιδα Σωλούνια καὶ μὲ θέμα «Οἱ 3 μελάλοι παιδαγωγοί».

Κατὰ ταύτην παρέστησαν αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως πολυπληθεῖς κάτοικοι καὶ οἱ μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι τοῦ Γυμνασίου.

Ἡ ἐπιτυχία τῆς διαλέξεως καὶ τοῦ σκοποῦ αὐτῆς ἐπετεύχθησαν πλήρως δι' ὃ καὶ θερμὰ συγχαρητήρια, ἀνήκουσι εἰς τὴν ὁμιλήτριαν καὶ τοὺς ὀργανωτὰς αὐτῆς.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΕΙΣ ΦΡΟΥΛΙΓΓΙΑΝΙΚΑ

Κατὰ τὴν ἑσπέραν τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγ. Ἀντωνίου εἰς Φρουλιγγιάνικα ἐδόθη μετ' ἐξαιρετικῆς ἐπιτυχίας χορός.

Ποδοσφαιρικὸς ἀγών

Τὴν 25-11-61 ἐγένετο ποδοσφαιρικὴ συνάντησις εἰς τὸ γήπεδον Ποταμοῦ μεταξὺ τῶν ποδόμάδων Χώρας—Ποταμοῦ. Ὁ ἀγὼν διεξήχθη σκληρώτατος τὸ δὲ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ἰσόπαλον (2—2).

Πτῶσις Κεραυνῶν

Τὴν 24-1-62 κεραυνὸς κατέπεσεν εἰς χωρίον Γερακάρι εἰς οἰκίαν Γεωργίου Σουρῆ. Ἀπετέφρωσεν ἀποθήκην πλήρη ζωοτροφῶν κατεκερμάτισε μίαν πεύκην, ἐπολτοποίησεν ἓν κοτόπουλον διῆλθε δὲ ὁ σπινθὴρ τοῦ παραπλεύρως τοῦ κοιτῶνος τῆς οἰκογενείας ἥτις διέτρεξε μέγα κίνδυνον.

Αἱ ζημίαι τῆς οἰκογενείας ἀνέρχονται εἰς 15.000 δρχ.

Ὡσαύτως τὴν 31-1-62 ἕτερος κεραυνὸς κατέπεσεν εἰς Ποταμὸν ἄνευ ζημιῶν.

Αἱ πτώσεις ραγδαίων βροχῶν μετὰ κεραυνῶν ἀνησύχισαν τοὺς κατοίκους.

Πυρκαϊὰ εἰς Κύθηρα

Τὴν 3η Δεκεμβρίου 61 ἐξεράγη πυρκαϊὰ εἰς τὴν ἐν Ποταμῷ οἰκίαν τοῦ κ. Π. Βαμβακάρη. Ἐπειλήσασα νὰ ἐπεκταθῆ καὶ εἰς παρακείμενα οἰκήματα καταστήματα καὶ οἰκίας.

Κατόπιν ὑπεραν θρώπων προσπαθειῶν ἰδία τῶν γυναικῶν κατορθώθη ἡ κατάσβεσις ταύτης καθ' ἣν ἐπρωτοστάτησεν ὁ στυνομικὸς Ι. Ντρίλιας.

Η ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
Τοῦ κ. ΕΥΔΟΚΙΜΟΥ Ν. ΔΟΥΡΜΟΥΣΗ

ΔΙΔΑΚΤΟΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ
ΥΦΗΓΗΤΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΤΗΣ ΓΕΝΕΥΗΣ

Ἔργον ἄρτι ἐκδοδὲν

Ἐν αὐτῷ ὁ συγγραφεὺς μὲ ἐξαιρετικὴν σαφήνειαν καὶ διαλεκτικὴν ἐμβρίθειαν δίδει μίαν πλήρη οἰκόνα τοῦ θείου δράματος.

Ἰδοὺ τί γράφει περὶ αὐτοῦ ὁ γνωστὸς καὶ διακεκριμένος συγγραφεὺς πλείστων χριστιανικῶν ἔργων κ. Δημ. Μαγκριώτης:

«Ὁ κ. Δουρμούσης καθ' ὃ διαπρεπὴς νομικὸς ἀλλὰ καὶ συγγραφεὺς δόκιμος, ἐμπεποτισμένος μάλιστα μὲ βαθεῖαν θρησκευτικὴν πίστιν, καὶ προικισμένος συνάμα μὲ ἀρτίαν φιλοσοφικὴν κατάρτισιν, δι' ἣν καὶ ὁ διάσημος καθηγητὴς τῆς Φιλοσοφίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Γενεύης κ. Charles Wsrner ποιεῖται εὐφήμως μνείαν εἰς τὸν Πρόλογον τοῦ βιβλίου τοῦ κ. Δουρμούση «Τὸ Πρόβλημα τοῦ Καλοῦ καὶ τοῦ Κακοῦ ἐν τῷ κόσμῳ», εἶναι, φρονοῦμεν, ὁ μᾶλλον ἐνδεδειγμένος νὰ πραγματευθῇ τὸ τόσον ἐνδιαφέρον καὶ πολυσύνθετον θέμα τῆς Δίκης τοῦ Ἰησοῦ.

Χειριζόμενος ἄριστα τὸν λόγον· ἀλλὰ καὶ κατέχων συνάμα τὸ χάρισμα νὰ διατυπώνῃ μὲ σάφήνειαν, ἀκρίβειαν καὶ χάριν τὰς σκέψεις του. συναρπάζει κυριολεκτικῶς τὸν ἀναγνώστην του, μὲ τὴν γλαφυρότητα τοῦ ὕφους του καὶ τὴν καλλιέπειαν, εἰς τρόπον ὥστε ὁ ἀναγνώστης νὰ δοκιμάζῃ ψυχικὴν καὶ πνευματικὴν ἀπόλαυσιν ἐκ τῆς μελέτης τοῦ ἐκτάκτως ἐνδιαφέροντος ὑψηλοῦ τούτου θέμστος.»

Βιβλίον πρωτότυπον καὶ σπουδαῖον, ποὺ πρέπει νὰ κοσμήση τὴν βιβλιοθήκην τοῦ σπιτιοῦ κάθε καλοῦ Χριστιανοῦ.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ εἰς ὅλα τὰ Βιβλιοπωλεῖα καὶ παρὰ τῷ συγγραφεῖ, Βίκτωρος Οὐγκὼ 14, Ἀθῆναι—Τηλέφ. 529-987, καθ' ἑκάστην 8—10 π.μ. καὶ 5—7 μ.μ. Τιμᾶται Δρχ. 20.

Διὰ τὰς ἐπαρχίας, ἀποστελλόμενον ἐπὶ συστάσει, τιμᾶται Δρχ. 25.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν. ΣΤΑΘΗΣ
ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ
Ζωσιμαδῶν 15—Πειραιεὺς

ΝΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ
Αὐτοκινητιστὴς
Τηλ.: Οἰκ. 969.406—Αὐτοκ. 43.233

Κτηματικὴ Ἀγορὰ
ΧΑΡΑΛΑΜΠ. ΣΠ. ΦΑΤΣΕΑΣ
Στάσις Νησάκι
Ἄνω Ἡλιούπολις
Τηλέφ. 972.515

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΚΤΗΜΑΤΙΚΩΝ ΣΥΝΑΛΑΓΩΝ
ΓΕΩΡΓ. Ε. ΤΖΕΝΤΖΟΥ
Λεωφ. Βασ. Κωνσταντίνου 96
Πειραιεὺς - Τηλεφ. 43-797
ΑΓΟΡΑΙ - ΠΩΛΗΣΕΙΣ
ΕΝΟΙΚΙΑΣΕΙΣ
ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ ΕΝΟΙΚΙΩΝ
ΑΔΕΙΑΙ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ
ΑΝΕΓΕΡΣΕΙΣ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ
ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ
Γραφεῖον Κηδειῶν
ΠΑΝ. ΠΡΙΝΕΑ
Χρεμωνίδου 21
Ἐρατοσθένους 20
Τηλ. 628.117—73.798

ΦΩΤΟ - ΣΟΦΙΟΥ

Ποταμὸς Κυθήρων

Δέον πλήρως συγχρονισμένον ἀτελιέ
Πάσης φύσεως φωτογραφικαὶ ἐργασίαι.
Ἄρτίως ἐξοπλισμένον ἐργαστήριον ἐκτυπώσεων— ἐμφανίσεων — μεγεθύνσεων.
Ἐμπλουτισμὸς τοῦ συγκροτήματος διὰ τελευταίου τύπου τεχνικῶν ὀργάνων, τελείας ἐπεξεργασίας ἐγχρώμων φίλμ, κινηματογραφικῶν καὶ Slides
Φωτογραφικαὶ μηχαναί, φλάς, φωτόμετρα, τρίποδα, τηλέμετρα καὶ λοιπὰ ἐξαρτήματα.